

65 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 092670)

STŘEDA, 26. SRPNA 1992 - Čís. 15

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. C I

WEDNESDAY, AUGUST 26, 1992

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

■ BĚLEHRAD, Jugoslávie

Jugoslávský ministerský předseda Milan Panic, kterému čím dál víc dávají jméno Don Quichote balkánské politiky, odjel v neděli na mírové pohovory v Londýně; vyjádřil touhu po rozumném, racionálním ukončení války, která se dosud přičila s rozumem a racionálností.

"Jestli je druhá strana ochotna, pak bude mír," řekl Panic na bělehradském mezinárodním letišti, teď většinou tichém, protože cizí linky mají zakázáno tam přistávat kvůli ekonomické blokádě, která také zakazuje jugoslávské komerční lety ze světových rozjezdových drah.

"Výhledy jsou velmi dobré," dodal. "Všichni chtějí zastavit válku."

Ale přesto žádný člen válčícího srbského, chorvatského nebo moslemského tábora, nyní bojujícího v Bosně Hercegovině, otevřeně nepředpovídá, že se objeví nějaký obsáhlý mírový plán, když začnou ve středu diskuse, požádané Spo-

Pokračování na str. 2

Auta naplnila proudy floridské Turnpike, směřující na sever, blízko Boca Raton v neděli, když residenty utíkali před hurikánem Andrew. Nejničivější hurikán postihl Floridu v r. 1935, kdy zahynulo 408 lidí.

Ve velmi krátké době

Karel Moudrý — RFE

Ve velmi krátké době po druhých svobodných volbách v Československu došlo k předvídatelné události — česká a slovenská politická reprezentace se sešla k jednáním o budoucím uspořádání státu a agentury poté hlásily zprávy o snaze sestavit přechodnou vládu, jejímž úkolem má být přechod od dosavadní federální formy k jinému druhu společné existence.

S důrazem na slovo společné, neboť Češi, Moravané i Slováci budou nadále žít v jednom geopolitickém prostoru — ať už bude forma státu či států jakákoli. Složitě politické, ekonomické i osobní vztahy a vazby také nezmizí a bylo by proti všemu zdravému rozumu, kdyby se právě v této době začaly hledat a nacházet sporné body, třecí plochy a důvody ke konfliktům. Otázka státoprávního uspořádání, tudíž další národní existence, je jedna věc, zatímco věcí druhou je vůle k dohodě. Už bible radí, aby dva sousedé, kteří se dostali do sporu se sami mezi sebou — na cestě k soudci — dohodli. Neboť jedině tak si ušetří mnohé komplikace.

Nedávno jsme se zmínili o článku, který vyšel v Lidových novinách. Je

Pokračování na str. 4

Bývalý agent Mossadu říká, že radikálové U.S. udržují Střední Východ ve varu

Spotlight, červenec 1992

Bývalý agent israelského Mossadu Victor Ostrovsky byl hostem večerního vysílání Spotlightu "call-in talk forum", Radio Free America, s Tomem Valentine.

Ostrovsky debatoval o nynějších vztazích mezi Izraelem a Spojenými státy, o činnosti a historii Mossadu samého, a o dnešní moci israelského lobby v Americe. Autor knihy *By Way of Deception: The Making and Unmaking of a Mossad Officer (Cestou klamu...)*. Ostrovsky teď žije v Kanadě. (Kniha je k dostání za \$7 v papírové a za \$24 v tvrdé vazbě od

Pokračování na str. 5

Nový guvernér britské kolonie Hongkong

Jan Čulík — RFE

Britský politik Chris Patten převzal úřad guvernéra britské kolonie Hongkong. Patten byl jednou z čelných osobností britské konzervativní strany a blízkým spolupracovníkem ministerského předsedy Johna Majora. Před letošními všeobecnými volbami ve Velké Británii řídil předvolební kampaň konzervativní strany a bylo prý hlavně jeho zásluhou, že konzervativci v Británii vyhráli volby. Chris Patten sám však ve svém okrsku nebyl zvolen do parlamentu a nemohl se tedy stát členem britské vlády. Vedení konzervativní strany ho proto jmenovalo guvernérem v britské kolonii Hongkongu. Je to velmi prestižní úřad, avšak Patten se bezpochyby v Hongkongu octne v obtížné situaci. Za pět let, 30. června 1997, má totiž správu nad většinou hongkongského území převzít čínská komunistická vláda. Hongkong se tak má stát jedinou kolonií v historii britského impéria, která bude předána cizí mocnosti.

Británie získala ostrov Hongkong roku 1841 po vojenském vítězství

Pokračování na str. 4

Sicilské stíny nad Francií

Adolf Bašta — RFE

Na Palermo se prostě nedá zapomenout — tento titulek se v různých obměnách objevuje na prvních stránkách veškerého francouzského tisku, a to jak v Paříži, tak i na venkově. Nejde tady pouze o reportáže ze Sicílie po atentátu na soudce Pierra Borsalina, který stál rovněž život pět policistů z jeho ochranného doprovodu, ale především o snahu posoudit současnou sílu chobotnice zla, jak ve Francii říkají Mafii místní sdělovací prostředky.

Mnozí, velice seriózní hospodářští odborníci Francie označují nad Seinou dokonce Mafii ze 13. členu Evropských společenství, tedy za moc, jejíž síla se dá srovnávat se silou státní. Většina francouzských kriminalistů přitom tvrdí, že vliv italské kriminality proniká nejen na slavné francouzské azurové pobřeží Středomoří, ale i dál do hospodářského života celé Francie. Proto vůbec není náhodou, že jeden z

Pokračování na str. 2

■ BĚLEHRAD, Jugoslávie ...

lečností národů a Evropskou obcí. "Řím nebyl postaven za jeden den", řekl Panic, narozený v Bělehradě: přistěhoval se do Ameriky v r. 1955 s \$200 v kapse, které přeměnil v lékárnickou společnost se základnou v Kalifornii, nyní v hodnětě \$460 milionů.

"Ani demokracie nepříjde do Jugoslávie v jednom dnu," dodal. "Svoboda závisí na hospodářské nezávislosti. Hospodářské otázky jsou daleko víc důležité."

■ BEIJING, Čína

Čína a Jižní Korea navázaly znovu diplomatické styky minulý týden, 40 let po tom co se navzájem pobily na bojišti.

Poslední neshody Studené války byly odsunuty stranou, aby udělaly místo hospodářským potřebám.

Zahraněční ministr Jižní Koreje Lee Sang-ok a jeho čínský protějšek Qian Qichen podepsali historickou normalizační smlouvu v pondělí ráno v hostinském domě guvernéra. Ceremonie byla vysílána čínskou televizí. Úmluva dhláží cestu pro společné podnikání, které dovolí korejským průmyslníkům přístup k levnému pracovnímu trhu Číny, a poskytne Číně tepnu pro investice v Jižní Korei.

Západní a asijsí diplomaté říkají, že obnova diplomatických svazků ukazuje, že si obě země uvědomily důležitost průmyslového vzrůstu, který je jedinou spásou pro jejich autokratické režimy — pro demokracii pravého křídla v Seoulu a komunistické diktátorství s charakteristikami kapitalismu v Bejingu.

"Seoulským obchodníkům dochází levná práce doma, a Bejिंग potřebuje jihokorejské investice a odborné znalosti pro své programy ctižádostivé modernizace, řekl jeden asijský diplomat.

■ KABUL, Afganistán

Zvýšené boje donutily Společnost národů stáhnout všechny své zbývající zahraniční zaměstnance z Kábulu, kde se bojuje, a islámská vláda požádala toto světové těleso o vydání bývalého presidenta Najibullaha, který se skrývá v úřadovnách UN.

Najibullah našel útočiště v objektu budov UN v hlavním městě v dubnu, když jeho sověty ustanovená vláda byla zbavena moci islámskými rebely po 14—leté občan-

LIBANONSKÉ VOLBY UKONČÍ KŘESŤANSKOU NADVLÁDU

Moslemská žena vhadzuje svůj volební lístek v neděli v Baalbeku, v Libanonu. Při syrském vojsku, udržujícím klid, volili Libanonští občané v prvních parlamentních volbách po dvaceti letech, a ukončili tak křesťanskou nadvládu. Křesťané volby bojkotovali na znamení opozice proti syrské okupaci.

ské válce. Jediný personál UN, zbývající v objektu v neděli, byli Afgánci, kteří nereagovali okamžitě na žádost vlády.

■ ROCHESTER, Minn.

Na Mayo Clinic odstranili lékaři buňky rakoviny z těla jordánského krále Husseina, a očekává se, že se král plně uzdraví, podle nedělní zprávy.

"Rakovina byla úplně odstraněna a nikam jinam se nerozšířila," řekl Mohammed Adwan, králův šéf protokolu. Časnější zpráva popisovala buňky pouze jako "abnormální". Očekává se, že Hussein, 56, bude propuštěn z nemocnice během několika dnů. Při čtvrté operaci bylo odstraněno zablokované, které způsobilo zúžení svalovité trubice (ureter), vedoucí moč z ledvin do močového měchýře. Husseinova levá ledvina byla také vyoperována.

Sicilské stíny...

liberálních poslanců francouzského parlamentu vytrvale žádá o vytvoření parlamentní vyšetřovací komise, která by měla co nejrychleji zjistit stupeň přítomnosti italské mafie v hospodářském životě Francie.

Nejtvrdší a nejtěžší na atentátu proti soudci Borsalinovi bylo to, že šlo o atentát, oznámený předem, konstatuje deník Le Parisienne, který v uplynulých dnech věnoval atentátu z Palerma hned několik reportáží. Francouzští novináři, stejně jako jejich italsí kolegové přítom zdůrazňují, že italská policie, a nakonec i sám soudce Borsalino věděli předem o poslední zásilce výbušniny, která na ostrov přišla. Sám soudce Borsalino předem upozornil na to, že jde o výbušniny určené k atentátu proti jeho osobě. Komentátor francouzského deníku Le Monde ve svém komentáři nazvaném "Válka je vyhlášena" tvrdí, že mafie po zavraždění soudců Falcona před dvěma měsíci a Borsalina před několika týdny vyhlásila otevřenou válku italskému státu. Tentyž list si přitom všimá, že italská mafie je dnes v Itálii nejpřípřímnějším zastáncem ratifikace maastrichských dohod o příští evropské integraci.

Otevření Evropského trhu znamená i růst vlivu mafie jak na francouzské Riviéře, tak i ve francouzském stavebnictví vůbec, říká další deník, který je navíc přesvědčen o tom, že investice do výstavby bytů slouží mafii ve Francii k nové legalizaci zisků z tajného obchodu s drogami. Jeden francouzský publicista, autor knihy o investicích mafie dokonce v tomto listě tvrdí, že italská chobotnice zla je dnes velice státotvorná, protože investuje i do politiky, kde se totiž brání vlivu severoitalských lig, které se prostě chtějí oddělit od chudého jihu. Závěr tohoto publicisty je značně pesimistický, domnívá se totiž, že italský stát dnes už sám, bez evropské pomoci už není prostě schopen proti mafii úspěšně bojovat.

Liberální francouzský deník Le Figaro zase dal slovo diviznímu komisaři justiční policie, který řídí kriminálku v jihofrancouzské Nizze. Ten konstatuje, že přítomnost italské mafie na jihu Francie je zřejmá už proto, že jeho policejní služby zatkly mnoho jejich členů a zároveň říká, že to, co se děje na Sicílii, slouží dnes ve Francii jako varovný signál. Vždyť už se na jihu Francie objevuje i nátlak na soudce a policisty, který velice připomíná italské metody. Zvyšuje se i podíl italských investic v místní výstavbě kanceláří, domů i bytů. Ale zatím je velice těžké zjistit, která z těchto investic patří právě mafii. Specialista kriminálních reportáží pařížského deníku Le Mond tvrdil, že chapadla chobotnice už jsou velmi solidně rozvinutá ve Francii celé. Jako první důkaz uvedl skutečnost, že přinejmenším 70 italských mafiánů je odsouzeno a odpykává si trest ve francouzských věznicích. Francouzské policii se dokonce podařilo zabránit mafii v přímé koupi kasina v jihofrancouzském městě Mantonu. Podle názoru pařížského listu, však už dnes více než 30% bytů a domů v jihofrancouzské Nizze patří přímo či nepřímo mafii.

List francouzského venkova si zase ve svém komentáři všimá především toho, že italská spravedlnost je proti mafii naprosto bezmocná. Italský stát je jako strom, jehož některé větve jsou nakažené a měly by být co nejrychleji odříznuty, řekl palermský soudce Giuseppe Ajala v pařížském liberálním deníku Le Figaro.

Při čtení francouzských komentářů a reportáží o všemoci mafie v Palermu si však nikdo nezastírá sílu tohoto nebezpečí pro Francii. Je to rovněž nad Seinou velice pádný argument pro zachování silných státních struktur. Mafie umí využívat evropskou integraci ve svůj prospěch a jakékoli oslabení státu, kdekoli, prostě jen usnadňuje její nekalý rozkvět. A to Francie prostě nechce připustit.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois

Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNĚHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny etnady, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Z osvobozených monologů

Jára Meců

Larry Wathey, doprovázen svou vnučkou Jackie Nordon, 8, prohledává co zbylo z domu jeho dcery v Round Mountain v Kalifornii v naději, že najde její snubní prsten. Obyvatelé severní Kalifornie začali v neděli odhadovat škody, způsobené ohněm na 63.000 akrů. Byl to největší oheň, který postihl Kalifornii od roku 1987.

ZPRÁVY

■ WASHINGTON

Když se zde shromáždili delegáti minulý víkend k novému kolu mírových debat o Středním Východě, převládá pocit, že místní politika - americká, israelská a arabská - by mohla dodat diskusím jakési neléhavosti a vyvolat pokrok v podstatných problémech, poprvé od začátku debat v říjnu minulého roku.

Optimistickou náladu podepřelo v neděli gesto nového ministerského předsedy Israele Jicaka Rabinova, že "zlepší atmosféru" ve West Bank a Giza Strip, uvolněním omezení Palestinců ke vstupu do Israele, otevřením některých zabezpečených palestinských ulic a domů, a osvobozením asi 800 vězňů.

V neděli se sešla vojenská poradní komise k debatám o povolení návratu dvou dříve deportovaných (v 70. letech) Palestinců, jak sdělily vojenské zdroje.

Lawrence S. Eagleburger, který v neděli složil přísahu jako zatímní státní sekretář a převzal povinnosti Jamese A. Bakera III., řekl v interview minulý čtvrtek, že mírové debaty znovu začínají "v kontextu israelské vlády, která je připravena daleko víc vycházet vstříc."

Debaty začínají pouze dva týdny po tom co prezident Bush a Rabin, který nastoupil úřad před dvěma měsíci, rozřešili již rok trvající rozepři kvůli \$10 bilionům v zárukách půjček na ubytování přistěhovalců v Israeli.

Mnozí arabští diplomaté myslí, že souhlas k půjčkám závisel na slibu Israele, nevyřčeném avšak

existujícím v srozumění, že bude hledět udělat nějaký pokrok v mírových debatách ve foru, které je již považováno za velký úspěch Bakera ve funkci státního sekretáře.

■ SPRINGFIELD, Illinois

President Bush se připravuje vykreslit novou vzdušnou hranici nad Irakem a brzy vytvoří pásmo - no-fly zone - ve kterém Spojené státy a jejich spojenci budou moci sestřelit iracké vetřelce - letadla a helikoptéry.

President slíbil, že vyloučí zahraniční politiku z politické arény, proto oznámení o tom bude možná uděláno nezávisle na jeho kampani. Nebylo okamžitě jasné, oznámí-li Bush své rozhodnutí na tiskové konferenci nebo při jiném vystoupení na televizi.

"President chce vysvětlit americkému lidu, co podniká," řekl Fitzwater. "Chceme, aby americký lid věděl, jaké kroky podstupujeme a proč."

Zdá se, že přípravy ke konfrontaci s Iranem jsou na mysli úředníkům Bílého domu, a že tato otázka souvisí přímo s Bushovou povinností jako vrchního velitele a s jeho zahraniční politikou, což je oblast, v níž guvernér Arkansasu má málo zkušeností.

Iracký prezident Saddam Hussein jehož vojska byla donucena k ústupu v loňské válce v Perském zálivu řekl, že se postaví na odpor proti pásmu, z kterého mají být jeho lety vyloučeny. Avšak Hussein byl nucen přijmout podobná omezení v severním Iraku, kde spojenci chrání kurdské rebely.

Áááá, náš nový souseď pan Píd'alka! Tak to abych se vám představil. Já jsem Hňup a sídlím nad vámi. Prostě Hňup z třetího patra. Ale buďte klidnej, to je rodový. Jsme zdravý rod a všichni nás berou normálně. To nad námi to je horší. Tam bydlí Mamlas, kterej dělá strašně chytrýho. Celej život studoval na těch nejvyšších školách a jen v cizině. V Moskvě, v Leningradě, v Havaně a dokonce prý i v Číně. To byste koukal co má rozumu! A ten přehled! A co to s ním dělá když se dostane k mikrofonu. Vůbec nikdo mu nerozumí a tak jen nadšeně tleskaj. To nám Hňupům rozumí každěj. Jeden brácha řeční o politice, druhěj napravuje ekonomiku a já sám když přednáším o pohybu na světových burzách, mám narváno víc než ministr financí. A samí nezaměstnaní. V sále se ohřejou, vyloudí cigaretku a doma v posteli pak dlouho do noci radostně počítaj co si všechno pořídí až budou akcionáři. Na tohle je náš starej Hňup strašně hrdej, milej pane. Od pradědečků přes pradědy a dědy až ke mně jsme měli v hlavách jasno jako v lucernách.

Pradědek zběhnul od légií k bolševikům a vrátil se tak uvědomělej, že za pár let běžel pomáhat Stalinovi osvobozovat Španělsko. "Tam to nevyšlo," říkával celej naštvanej když byl zase zpátky, "Ale Československo osvobodíme i kdyžby čert na koze rajtoval!" volal po každém pátém pivu. Válku přežil jako partyzán a dokonce se na stará kolena s tou báhrou, u které spával voženil. Co vám mám povídat. Když nás po pětáctýřicátém vosvobodili tak už žil jen pro další vosvobození. Takový to byl Hňup! "Co se nepovedlo v Madridu zmáknem v Praze," psal Stalinovi k jeho narozeninám a byl moc rád když se to v tom osvobozujícím, vítězném únoru povedlo. Voběsili ho jako úplně nevinnýho i s generální tajemníkem vítězný strany krátce po vítězství. Celej náš rod je na něj hrdej, pane. Zemřel jako chlap. Jako pravej Hňup, abyste rozuměl. Možná tomu nebudete věřit, ale von i s provazem na hrdle ještě stačil ten vomyl partaji vodpustit a mluvil vo ní tak dojemně, že i tehdy přepracovanej kat utíral slzy jako hráčky a prý se nemohl utížit ani když mu po tý řeči o vodpuštění lámal vaz.

A takový jsme všichni, milý souseď. V hlavách jasno jako v lucernách! Já například při bourání pomníků tatíčka Masaryka jsem moc dobře věděl na koho jdu s kladivem. Že ten světoznámej zakladatel našeho státu musí být jeho zarytej nepřítel. Bouchal jsem do něj ze všech sil pane. Byla to slavná doba. věděli jsme co chceme, kam jdeme i kdy tam budem. A náš rod byl vždy v čele. Celý příbuzenstvo. Co funkce to Hňup! Je to tradice. Takovej rod nám maj co závidět i jiný národy, milej, zlatej. Já dokonce byl v naší rodině první z Hňupů co dostal za uvědomělost a horlivost v budování i nejvyšší řád. Potřebovalo to jen držet rozum oběma rukama a myslet, myslet, pane! Když zavedli cenzuru věděl jsem hned, že je to to nejlepší co mohli pro svobodu tisku, tedy jako naše sdělovací prostředky udělat. Napsal jsem děkovný list za celý město. Obrazy Hňupů visely na nástěnkách a lidi se na ně nemohli vynadřvat.

Když zrušili právo na stávkou, nosili mne po městě jako svátost a to jen proto, že jsem místo práva na stávkou žádal právo na prodloužení pracovní doby a zavedení pravidelných neplacených směn o nedělich a svátech. Mělo to být na podporu nezaměstnaných černochů a utiskovaných peonů a naši funkcionáři mě chtěli za ten nápad ustíkat. Při vyhlášení mírového soužití a bratrské lásky mezi národy brigádně a s velikou radostí jsem vypomáhal při stavbě vosnatejch drátů, vodstřelovacích věží a pohraničních léček a v čase volna jsem s vrozeným demokratickým smyslem pomáhal odhalovat ty, kdo se soužití a bratrské lásce vzpírali. Já se nešetřil ani při kádrování lidí a možná bych při tý demokratický práci dostal i souchoť nebejt jednoho mnou prokádroványho reakcionáře, kterej mi přišel zlomit péro i ruku přímo do úřadu. Naštěstí to bylo ještě před listopadem tý hedvábný revoluce, zlomenina včas srostla, takže jsem už po listopadu mohl s elánem roztloukat pomníky Klémy, zatímco můj syn na jiném rynku stavěl na piadestál tatíčka Osvoboditele. Jenže to bouchání do Klémy ruka nevydržela. Jak povídám, já se nikdy nešetřil. Vypadalo to, že už zůstanu v zasloužilém důchodu, ale co čert nechtěl. Zrovna nedávno na slavném pohřbu jednoho moc zasloužilého gen. tajemníka, kterýho i Brežněv moc obdivoval, jsem potkal celou řadu star, bejvalých budovatelů co si na ten úmus odskočili z nejvyšších státních úřadů. Hned mne poznali a dlouho jsme u nebožtíka plakali společně. Ještě nad hrobem mne uprosili abych přijal místo vyslance. Prý nemaj lidí. Chápu, že doba je vážná a vyžaduje do čela jen ty nejlepší. Ze hřbitova jsem odcházel jako vyslanec.

Málo platný, demokracii musí reprezentovat demokrat. Logik se zdrtavou hlavou, bystrým úsudkem a aktivní minulostí. Měl byste se radovat pane Píd'alka. Po vítězném únoru vyměnil náš vítězný listopad náš světlý zítřek za nejsvětější dnešek rodu Hňupů! Jsem vyslancem, podnikatelem, reprezentantem i mluvčím lidu, který ještě pořád nechce věřit, že jméno Hňup v našem prostoru znamená NEPOSTRADATEL NY! Halóóó! Kam běžíte? Já vás chtěl pozvat na mou přednášku o deformaci lidských bytostí!

Československo, Nový Dikobraz 1992

"The family suggests that memorial contributions be made to the American Heart Association."

When people want to honor a loved one and fight heart disease.

THE AMERICAN HEART ASSOCIATION MEMORIAL PROGRAM.

WERE FIGHTING FOR YOUR LIFE

American Heart Association

This space provided as a public service

výsledkem kolektivní snahy současnou situaci jednak podrobit analýze, jednak najít co nejrozumější východisko nikoli ve znamení denní politiky, ale širšího obzoru.

Mezi autory je i Ludvík Vaculík, publicista, který necítí potřebu hovořit nepřetržitě o všem, leč ve chvílích, kdy se začíná hovořit o křížovatkách či kritických místech dějin, řekne zpravidla své:

"Můj názor je, že (Slovensko) neprošlo všemi stadii, kterými jsme prošli my. Měl jsem obavy, aby se v průběhu dlouhého a vleklého sporu definitivně nepokazily naše vztahy. Toho se přirozeně obávám i teď. Čím dříve dojde k rozdělení na dva samostatné státy, tím se to dá udělat slušněji, kulturněji a lépe. Nejhorší, co by se mohlo stát by bylo, kdyby se tato napjatá situace vlekla pořád dál a úměrně s časem by rostlo nepřátelství mezi lidmi. My se nesmíme nechat ničím vyprovokovat a také nesmíme zapomenout na to, že konkrétní lidé se v tomto případě patrně stali obětí pro ně jen málo průhledné politické machinace. Společný stát je definován nějakými čtyřmi nebo pěti znaky. A když je někdo odmítne jako pro něho nevyhovující, neděje se vůbec nic hrozného... Nyní nastala jedinečná příležitost k tomu, aby lidé poprvé skutečně začali žít podle svých schopností, je tu jedinečná šance k tomu, aby se už nikdo nemohl ani nemusel vymlouvat že na kohosi doplácí a podobně."

Při pokud možno nestranném a v jistém slova smyslu nadčasovém hodnocení současné politické situace bude nutné si často uvědomovat a přiznávat, že někdy je v dějinách i politice zapotřebí obětovat osobní názor i zájem prospěchu celku. A tím je neustále připomínaná stabilita politického prostoru ve střední Evropě, která není vnucovanou podmínkou postupné integrace mezi státy západní demokracie, ale jediným předpokladem budoucí ekonomické prosperity, sociálního uklidnění a státní suverenity.

Na straně české je a právě teď velice zapotřebí uvědomit si, že slovenská potřeba po státní samostatnosti je výrazem nikoli nepřátelství k jiným národům, ale historickou nutností. V životě každého člověka přijde okamžik, kdy chce rozhodovat sám za sebe a odchází od rodičů. Podobně mají i národy jak potřebu, tak právo na svrchovanost a státní dospělost.

Jestliže se ukázalo, že současná forma federativního uspořádání nevyhovuje a její udržení může být výrazem přání, nikoli reality, nastal okamžik, kdy se -- právě v čase oddělení, budou muset nacházet všechna pozitivní nejenom z minulosti, ale především z přítomnosti. Jinak řečeno: budeme muset hledat to, co nás i nadále bude spojovat a ne to, co by nás mohlo dělit.

Ukázalo se navíc, že přechod od totalitního systému k demokracii není tak snadný, jak se zpočátku mohlo zdát, zvláště proto, že na terénu rozvrácené ekonomiky nelze zničehonic vybudovat fungující parlamentní demokracii.

Čím dříve se podaří zajistit fungování takových ekonomických mechanismů, které povedou k prosperitě jednotlivých zemí, tím dříve se odehraje ona občas připomínaná debilševizace společnosti.

Už v prvních měsících po druhé světové válce se ozvaly četné hlasy, žádající denacifikaci společnosti. Ferdinand Peroutka tehdy napsal, že nejprve je nutné definovat pojem nacismu; uvědomit si, co jej vlastně tvořilo -- a teprve potom vědomě odmítnout to, s čím lidé nechtějí mít nic společného.

Ze společného článku s titulem Úleva rozhodnutí ocitujeme toto:

"...je-li tomu tak, že teprve ustavení vlastního státu je znamením dospělosti a svéprávnosti národa, nemáme důvod počítat si za prohru a ztrátu, čím jsme k tomu Slovensku od roku 1918 přispěli. Založením Československé republiky se dovršilo české národní obrození, a jestliže se dnes Slováci od nás odpojují, znamená to, že jim k témuž stavu a vědomí ještě stále něco chybí, a my nemáme právo je od toho zdržovat. Svým rozhodnutím nám Slováci dávají impuls i volnost, abychom se ohlíželi po novém úkolu, v širším obzoru. A opravdu vidíme od pádu komunistického režimu signály, že naše občanstvo potřebuje nějakou novou ideu

státu českého."

Tolik další citát. A ještě jeden závěrečný. Autorem je opět Ludvík Vaculík:

Na otázku, zda si myslí, že by případné oddělení bylo tvalé, odpověděl: "Nemyslím, že by to bylo natrvalo. Jsem toho názoru, že i když dojde k rozpadu státu, musíme se chovat tak, abychom nezamkli dveře navždy."

K čemuž jen jednu větu: hledáním společných zájmů, vztahů i vazeb už dnes můžeme začít připravovat bezstarostnější budoucnost než je právě prožívaná současnost.

Nový guvernér ...

nad Čínou. R. 1868 převzala správu i nad blízkým poloostrovem Kowloon a roku 1898 pronajala od čínské vlády na devětadvacet let území tzv. "Nových teritorií" na čínské pevnině. V červnu 1997 vyprší právě pronájem těchto "Nových teritorií", bez nich však Honkong nemůže nadále existovat jako samostatná země.

R. 1984 uzavřela Velká Británie s Čínou o budoucnosti Hongkongu oficiální smlouvu, kterou v Pekingu podepsala Margaret Thatcherová. Smlouva zaručovala systém tzv. jedné země, avšak dvou politických systémů. Hongkong měl mít právo zachovat si nynější politické zřízení, které ale mělo být ještě před r. 1997 rozvinuto směrem k demokracii a k vysoké míře autonomie. Podle smlouvy měla Čína převzít odpovědnost pouze za obranu Hongkongu a za jeho zahraniční politiku. Kritikové však poukazují na to, že Čína se nyní snaží dohodou s Británií rozmělnit, a že Británie proti těmto snahám neprotestuje. Před dvěma lety vydaly čínské úřady pro Hongkong tzv. Základní zákon, ústavu, jejíž některá ustanovení hongkongské občany vážně znepokojila. Čína má například podle tohoto zákona mít právo zavést v Hongkongu výjimečný stav, kdyby tam nastal takzvaný "chaos". V takovém případě by v bývalé britské kolonii začaly okamžitě platit čínské komunistické zákony. Dokument ponechává na libovůli čínských úřadů, aby si samy definovaly, co je "chaos". Existují proto obavy, že by Čína tohoto ustanovení mohla brzo zneužít k plnému politickému ovládnutí Hongkongu.

Britové zavedli v Hongkongu během let zejména vynikající a neobyčejně spravedlivý právní systém, takže Hongkong je dnes jen jednou z mála zemí v Asii, kde je splnění podmínek každé obchodní smlouvy vymahatelné soudně. V Hongkongu se může občan soudit i s vládními úřady a proces vyhrát. Zákonem je občanům Hongkongu také plně zaručena rozsáhlá svoboda projevu. Hongkong však nemá demokracii. Donedávna britská vláda většinu členů hongkongské vlády, tzv. "legislativní rady", přímo jmenovala. V současnosti volí hongkongští občané přímým hlasováním jen osmnáct ze šedesáti členů této rady. V prvních hongkongských volbách, které se konaly loni v září, získalo nové hongkongské hnutí za demokracii sedmáct z osmnácti všech volitelných křesel, avšak tehdejší britský guvernér David Wilson, který je často obviňován, že činil komunistické Číně příliš velké ústupky, odmítl zvolené zástupce hnutí za demokracii do vlády jmenovat, protože nechtěl přijmout princip kolektivní zodpovědnosti.

Charismatický představitel hnutí za demokracii, tzv. "Spojených demokratů", Martin Lee tvrdí, že Británie neměla Číně ustupovat: měla prý trvat na vytvoření plné demokracie, zaručené zákonem dříve, než Hongkong přejde pod správu čínských úřadů. Čínská komunistická vláda považuje Martina Lee a další aktivisty z hnutí za demokracii za podvrtné živly. Je zřejmé, že kdyby hongkongský guvernér Leeovu hnutí za demokracii poskytl určitou politickou moc, znamenalo by to otevřený konflikt s čínskými úřady.

Hospodářství Hongkongu je v současnosti ve fázi neobyčejného bouřlivého rozvoje, a to zejména proto, že se nyní rychle rozvíjí i ekonomika jižních provincií komunistické Číny. Většina čínského vývozu nyní prochází Hongkongem -- hodnota obchodní výměny mezi Hongkongem a Čínou dosahuje závratné částky třiceti miliard liber ročně; hranici mezi Čínou a Hongkongem každodenně překračuje celých sedmáct tisíc nákladních automobilů se zbožím.

Hongkongští podnikatelé jsou přesvědčeni, že Čína má zájem na dalším hospodářském rozvoji Hongkongu i celé jihočínské oblasti. Obávají se, že by požadavky hnutí za demokracii mohly vyvolat politickou krizi, která by mohla vést k hospodářskému kolapsu Hongkongu. Stoupenci hnutí za demokracii naopak zdůrazňují, že Hongkong je pro Čínu slepicí, která snáší zlatá vejce, že Čína v něm mocenskými prostředky nezasáhne a že by proto občané Hongkongu měli trvat na vytvoření řádných demokratických záruk.

Některí pozorovatelé se domnívají, že britský ministerský předseda John Major je nyní nakloněn požadavky hongkongského hnutí za demokracii podpořit. Major je hrdý na podporu, kterou Velká Británie poskytla hnutím za demokracii v Rusku a ve střední Evropě a nevidí prý důvod, proč by Británie podobně neměla podpořit i hongkongské demokratické aktivisty. Jak se však po převzetí úřadu zachová nový hongkongský guvernér Chris Patten, který má k Johnu Majorovi blízko, je zatím obtížné předpovědět.

NABÍZÍME LEVNÉ CENY DO EVROPY — PŘÍMÉ LETY DO PRAHY A BRATISLAVY

- Od června do konce srpna — skupinové lety \$799.00
- VÍDEŇ červen—srpen..... \$719.00
- MNICHOV červen—srpen \$719.00
- ŘÍM červen—srpen..... \$719.00
- LONDÝN červen—srpen..... \$699.00
- FRANKFURT — Charter..... \$589.00
- PAŘÍŽ — Charter..... \$589.00

Máme nejlevnější ceny pro návštěvníky z Evropy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — FAX 708-749-1350

Liberty Library, 300 Independence Ave. SE, Washington D.C. 20003.)

Následuje upravený přepis interview s Ostrovským. Valentinovy otázky jsou vtištěny tučně, odpovědi Ostrovského jsou v normálním tisku.

Souhlasil byste s tím, že Israel je chápán v extréměch — to znamená, že Israel je buď milován nebo nenáviděn?

Israel byl vždycky takový. To se stane, když žijete, řekli bychom blízko okraje. Někteří, když cítili, že se dostáváme pryč od kraje a že bychom nabýli jakési stability se rozhodli, nechat nás myslet, že stále ještě žijeme na okraji, jen aby to tak pokračovalo.

To zní podobně jako něco, co by naše vlastní CIA mohla udělat americkému lidu.

Nevím mnoho o CIA, ale vím, že CIA má něco, co Mossad nemá jakousi dohlížející komisi. Mossad nic takového nemá.

Tedy jinými slovy, israelský Mossad je daleko víc nezávislý než americká CIA podle Vašeho mínění.

Ó ano, daleko víc. Do své knihy *By Way of Deception* jsem vložil dokument Mossadu, který mluví o dánském zpravodajství—vzvědačství, abych ukázal, jak se Mossad dívá na cizí zpravodajskou službu.

Jedna z věcí, kterou Mossad řekl byla, že dánská služba je velmi omezená, protože vláda na ni dohlíží, aby zabránila zneužívání lidských práv. Mossad by měl málo užítku z dánské služby.

Mossadu se něco takového nestane, protože je úplně volný, když mluvíte o "Volném děle", neexistuje žádné volnější než (dělo) Mossadu.

Jak jste pro svou knihu zvolil titul *By Way of Deception*?

To je část kréda (vyznání víry) Mossadu: "By Way of Deception, thou shalt do war." (Válku budeš dělat způsobem klamným nebo podvodným).

Jak daleko zpět se datuje israelský Mossad?

Co se stalo bylo to, že než se utvořil stát Israel, existovalo židovské podzemí, a to mělo několik částí. Jedna část utvořila pozdější pravé křídlo Israele — Jabotinské hnutí — s Menachemem Beginem a Jicakem Šamirem.

Pak tu bylo levé křídlo se skupinou Bena Guriona. Skupina Bena Guriona měla v sobě element zvaný Haganah. Ten měl v sobě oddělení, které bylo oddělením zvláštních informací.

Byli to v základě lidé, kteří přišli od britské "zpravodajsko—vzvědačské služby" (intelligence service) a od jiných agentur, s kterými pracovali za Druhé světové války. Měli zkušenost ve "zpravodajství", a začali sbírat informace vědouce, že je to důležité když začínáte válku nebo máte válečnou situaci. Později, v r. 1948, po utvoření státu Israele, se to stalo oddělením vlády. Ale nebyl to ještě ve skutečnosti Mossad. Zpravodajství měla na starosti armáda.

Pak, začátkem let padesátých, se rozhodli utvořit oficiální zpravodajskou službu. Nazvali ji "the institut" (ústav). "Mossad" v hebrejštině znamená "ústav". Je to ústav pro Intelligence and Special Operations.

Isser Harel byl ustanoven ředitelem Mossadu a sbíral jak vnitřní tak také vnější zprávy; bylo to jako by byl ředitelem americké FBI a americké CIA dohromady. Byl šéfem všech těles zpravodajství v Israeli, a tak byl Mossas (filtrem) všeho zpravodajství Israele, ačkoliv to bylo armádní zpravodajství, které bylo zodpovědné za analýzu (rozbor). Je tomu tak ještě dnes, ale Israel to rozděluje mezi Mossad a vnitřní bezpečnost. Jsou teď dvě oddělená tělesa, právě tak jako ve Spojených státech.

Jaká je to skupina, o které jsme slyšeli mluvit jako o skupině "Betar"?

Betar je politické hnutí — hnutí Jabotinského. Je to ve svém jádru podstatně fašistické hnutí.

Musíte si uvědomit, že hnutí Jabotinského vzniklo v době, kdy fašismus byl v Evropě na vzestupu.

Jabotinsky a Begin, a obzvláště Šamir, následovali krédo fašistů. Věřili, že stát je přednější než všechno ostatní. Před válkou byl Jabotinsky svými následovníky nazýván "il duce" (jako Benito Mussolini). Uniforma Jabotinského hnutí byla hnědá košile s páskem typu Sama Browne. Jejich píseň byla něco jako "Krví a potem si vybudujeme rasu — benevolentní, majestátní a ukrutnou."

Vlastně je to do dneška jejich tématem. Zpívají to stále ještě i dnes.

Betar je dnes hnutím mládeže. Ale i idealisté uvnitř pravicového hnutí v Israeli ztratili své ideály. Teď jsou pouhými "bullies" (rváči, "pasáci").

Jaká je skupina, známá pod jménem Tagar? Slyšeli jsme, že hnutí Tagar roste, a rozšiřuje svůj vliv i do Spojených států?

Tagar znamená "volání do zbraně" (call to arms) nebo "defiance" (výzva). Toto je okrajová skupina (ne klíčová skupina) buď v Israeli nebo

(v židovských obcích) za hranicemi.

Avšak je nutno si uvědomit, že většina vůdců židovských obcí, zvláště v Severní Americe, je extrémně pravicová, pokud se týče israelské politiky.

Je to proto, že když jste levicový, vykopne vás vaše vlastní skupina.

Je nový vůdce Israele Jicak Rabin skutečně "liberál", jak ho zobrazovali?

Ne, není. Musíte postavit israelské politické spektrum do perspektivy. Máte pravici, levici a střed. Rabin je pravičák ve straně levicového křídla.

Pochvaluje si Mossad moc israelského lobby v Americe?

Ovšem, je to přirozené. Je to něco, co americký systém dovoluje. Po mnoho let se Israel odvolával na Studenou válku, a prohlašoval se za (demokratickou) oporu na Středním Východě, atd. Palestinci ovšem ve Spojených státech nic neznamenaají, protože tu nemají svůj hlas.

Demokratický presidentský kandidát Bill Clinton právě řekl před jednou židovskou skupinou, že když se stane prezidentem, bude mnohem více podporovat Israel, a že zastaví to, co nazval "novou pro—arabskou politikou Spojených států", a že se stane poctivým zprostředkovatelem v mírových debatách Středního Východu. Tady je ovšem rozpor v termínech.

Jak chápete israelské lobby v Americe?

Israelské lobby ve Spojených státech dělá více zla a škody Israeli než komukoliv jinému. Nejsou to jejich děti, které stojí v přední linii a umírají ve válce na Středním Východě. Nejsou to jejich děti, které musejí sloužit v armádě tři roky za sebou, a možná se nevrátí, v jednom kuse jsou to děti někoho jiného — lidí, kteří žijí v Israeli.

Lidé v israelském lobby v Americe jsou ochotni udržovat tuto válku v chodu.

Vždycky jsem říkal, že Syrie je ochotna bojovat s Israelem do posledního Palestince. Tedy vám chci říci, že AIPAC (American Israel Public Affairs Committee — AM — Israelská komise pro veřejné záležitosti) je ochotna bojovat s Araby do posledního Israelce.

Jinými slovy, tyto "tlustí" američtí přispivatelé israelskému lobby nemusejí bojovat a umírat?

To je pravda, ale nějaký israelský extrémista je zavolá a řekne, "Opatř mi to a to," nebo "Udělej pro mne to a to," a oni běží a udělají to, pokud nemusejí přijít do Israele a bojovat.

Američané mohou přijít do Israele na návštěvu a dostanou plaketu, nebo je v jejich jménu zasazen strom. Ale (tito Američané) nemusejí prolévat krev. Nevadilo by jim, kdyby Israel byl ve válce dalších 50 let financovali by ji.

Američtí kritikové Israele, kteří mají proti něčemu z toho námitky, včetně obrovských amerických "darů" Israeli, jsou zvaní "antisemity". Dokonce i George Bushe nazvali "antisemitou".

Bushe je jediný prezident, pokud vím, který měl odvahu se postavit a říci: "Dělejme to správně. Chcete—li vyjednávat o míru, dělejme to na stejném základě." Proč myslíte, že Israel Bushe tolik nenávidí? On je jediný, který se snaží věci správně rozřešit.

Státní sekretář James Baker znepokojil israelské lobby, když řekl skupině židovských vůdců, že musejí zapomenout na myšlenku "Většho Israele" (Greater Israel).

Většina lidí v Israeli nechce tento Větší Israel. Nepotřebujeme jej. Jsou zde Palestinci — kteří jsou také lidské bytosti — s kterými bylo po léta zacházeno jako s "hlínou". Zaslouží si svůj vlastní stát. Zaslouží si svých vlastních práv — právě tak jako my — židovský národ — si zasloužíme svých vlastních práv.

Jaký byl váš názor na americkou válku v Perském zálivu, proti Iráku?

Nebyl jsem pro tu válku. Nejsm pro žádnou válku. Ale Mossad byl pro ni, jakož israelští politikové. Manipulovali (události). Zatímco Kuwaitané přivedli firmy pro veřejné vztahy, aby podněcovali válku. Jsem jist, že israelské lobby také udělalo svou část, aby poslali Američany bojovat ve válce, která jak Israel věřil, byla v jeho nejlepší zájmu. Proto nechme někoho jiného bojovat (za nás).

Pat Buchanan dostal velký nářez od israelského lobby za svou počáteční opozici proti fiasku v Perském zálivu a kvůli své obraně Johna Demjanjuka, který byl souzen za účast na nacistických válečných zločinech.

Byl jsem s Buchananem na několika veřejných schůzích. Měl pravdu (o válce v zálivu) a také o případu Demjanjuka, ale pochybuji, že israelský Nejvyšší soud udělá to, co je správně (a propustí Demjanjuka), protože celá ta věc byla šarádou od samého začátku.

Mám své pochyby o mnoha věcech, které mají co dělat se "spravedlností v Israeli, ačkoliv doufám, že Jicak Rabin, nový ministerský předseda začne věci uvádět do pořádku.

Bojíte se o svůj život protože jste se rozešel s Mossadem?

Je pravda, telefonoval mi jeden reportér a řekl mi, že se setkal s představitelem israelské televize, který je náhodou synem vůdce tlupy, zvané Stern Gang. Reportér navrhl, aby mě interviewoval představitel israelské televize. Ten odpověděl: "Ó, Viktor Ostrovsky? Ten chlapík — jednou v noci mu bude podřezán krk a bude vhozen do řeky."

A toto je představitel israelské televize. Ale to mě opravdu netrápí.

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community Since 1921

- 24 Hour Cash Station
- Two Locations
- Free Parking
- Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

A PINNACLE BANK

Vojtěch Vojlř:

TRADICE A ČESKÁ STÁTNOST

Edice "NÁROD A POLITIKA", sv. 2.

Nikdy potom jsme nebyli tak velcí. Pak už jsme jenom ztráceli. Památníky, jež od té doby vznikly na půdě českého státu, se víjí k událostem smutným, tragickým. Něco otřásl samými základy českého státu a onen otřes se pamatoval dlouho. Ve skutečnosti se neutišil nikdy. Měl svoje výkyvy a svá zastavení. Lipany. A nepřímo i Bílou Horu.

Šli jsme dolů.

Jdeme dosud dolů, i přes nedokonalé obnovení státu v roce 1918.

Vše, co nám zbývá, je nesvobodný národ v nesvobodné zemi.

Palacký a po něm i jiní, přemýšleli o příčinách zlomu a českém ústupu ze slávy. Z nich pak nejsprávněji a nejjasněji, přesvědčivě, třebaže s různými účinky do budoucnosti a na duši národa tu celou tragedii promyslel Dr. J. Pekař. Osudovou věcí pro všechna příští pokolení byla naše revolučnost v 15. století.

Obě naše veliké tragedie, ona z patnáctého věku, i ona za našeho života mají mnoho společného. Nejen v podobnostech nesouvisejících a nebo podobných okolnostech. Od oné prvé vedou příčinná vlákna oklikami k tragedii našich dnů.

Ale ne všichni současníci viděli tragedii 15. století se správného úhlu. Veliká většina dokonce ty události ani za tragedii nepokládala. To je veliký průlom do teoretické demokracie, která pokládá za pravdu to, co za pravdu pokládá většina. Jen menšina viděla v bouřích husitských tragedii a jen jedinci znali skutečnou její příčinu.

V tom se historie 20. století opakuje. I když dnes, po účinku, většina národa vidí posici českého národa a státu jako tragickou; jsou to zase jenom jedinci, kteří pravé příčiny katastrofy znají.

Ze současníků prvního rozvratu českého státu doby Pokarlovské stojí na místě prvním Šimon z Tišnova, vrstevník Husův a Žižkův. On vidí příčiny všeho zla v tom, že národ byl zrevolucionován, jeho morálka podlomena neuváženými útoky proti autoritě světské i duchovní a fakt, že moc byla přenesena do rukou, jež jí použít nebyly schopny. Svůj poznatek vtělil v zoufalé, hluboké poznání: "O, běda lidu, lidu početilému, jenž se ujímá věcí, jež jsou nad jeho síly".

Jiří současník té doby, Příbram, viděl zmatek a úpadek v tom, že k nám byl přinesen "cizí duch nečeský", tedy právě něco jiného, než z čeho vyrostla česká tradice, český řád a český stát. Volá po obnovení starého řádu světského i církevního a říká, že "co svatá starožitnost zachovala, má střežiti potomstvo". Vytýká revolucionářům své doby, že jejich přičiněním vládnou v tomto království dvě nejhorší státní formy: demokracie a oligarchie, ústící v tyranii vládnoucích i poddaných. A pokračuje s povzdechem: Ó, co zla všelikého způsobili ti, kteří rozvrátili toto království, ještě nedávno nejspolečnější a slavné mezi ostatními v nejoklikavější oligarchii a krvavou tyranii. Ti, kteří proměnili království, jež bylo z ryzího zlata v bláto, ze zahrady sladkosti v zahradu trnovou . . . Tak naplněna byla a denně se naplňují slova sv. Augustina: "Co jiného je stát, zbavený spravedlností, než veliké lotrovstvo?"

Náš největší historik Pekař vynesl na světlo z přítomných archivů celou řadu výroků, jimiž se vyjadřovali o zvratu české státnosti bezprostřední svědkové první katastrofy. Ti všichni se shodují v jediném úsudku, třeba různě formulovaném a který zní asi takto: **Zradili jsme svou minulost, historii, tradici. Nedrželi jsme se ideálů, jež daly českému státu narůst do úctyhodných rozměrů a blahobytu.**

ZÁBLESKY SVĚTLA POZNÁNÍ.

CO JE PODOBNOSTÍ v těch dlouhých desítkách nešťastných let doby Pokarlovské s dobou naší, také již několika desetiletou. Je tu stejný přesun vlády do rukou neschopných, jež nahraží schopnost krutovládou. A jako se i tehdy našlo mnoho kališníků, kteří se zastali starých řádů i samého katolictví (sám Příbram byl kališníkem), jako se našlo mnoho myslitelů tehdy, aby pátrali po prapříčinách úpadku, ústícího

do ztráty samostatnosti mnohem později, tak i dnes, ale tápavěji a s menší dávkou otevřenosti a odvahy, přicházejí jedinci a poukazují

na špatné časové umístění staré pravdy, že státy se udržují jenom těmi ideály, ze kterých se zrodily. Ta nesmělost proroků dneška má dvojí příčiny: Od doby původního ideálu, přirozeného a úspěšného vývoje, od doby největšího rozpětí českého státu nás dělí pět století, a za druhé, naše myslí jsou zatíženy a popleteny takovou dávkou cizích —ismů, nejčastěji nesmyslných, že jako v nějakém omámení bloudíme a některé z nich bychom byli schopni uznat jako nutné zlo. Kdežto Šimon z Tišnova, Příbram, Březan, Chelčický a jiní byli buď současníky, nebo dobově blízcí i tomu úseku plného rozkvětu Řádu i onomu potomnímu pádu, takže rozdíl mezi dobrem a zlem nabyl v jejich očích těch nejděsivějších forem holých faktů. Naše generace slávy ani rozkvětu nepoznaly.

Ozývají-li se přesto dnes hlasy, volající po tradici a Řádu, podobají se jen chladným a rozptýleným bludičkám na Blatech.

Leč tyto záblesky světla poznání tu jsou. Nedá se již oddiskotovat fakt — někdy je to jen nejasné podezření —, že něco muselo být někde nedobré, když jsme v roce 1918 obnovili za celé řady příznivých i nepříznivých okolností svůj stát.

Největší překážkou našich obrodních snah je jakási kontinuita v odhlasovaných politických dogmatech. Stále se ptáme: Co řeknou ostatní, většina, masa, lid, veřejnost? Pozorujte hlouček politisujících lidí průměrného rozhledu. Všichni se podvolují "dogmatu", že pravdou jest a právo na existenci má jen to, co odhlasovala většina. To uznávají (ono odhlasované) za správné a spravedlivé a to přijímají jako něco, o čemž se nesmí pochybovat, přemýšlet, diskutovat. Podle toho, kdyby většina, byť jenom 51%ní, odhlasovala nějaký nesmysl, nebo zločin (jak se často stávalo a stává), zbylých 49% se trpně podrobuje jen proto, že to tak chce demokracie a "zákon" o rovnosti lidí.

A přece každý ví, že není na celém světě dvou lidí sobě rovných, stejně vzdělaných, se stejnými schopnostmi, nadáním, rozhledem, charakterem, že tedy taková rovnost lidí jest chimera, kterou vyvrací sama příroda. Může se proto stát, že v nějakém shromáždění, zejména tak různorodém, jako je každý parlament, který má, řekněme 520 hlav, se bude rozhodovat o důležitém problému hospodářském, politickém, mezinárodně právním. V takovém parlamentě s 520 hlavami s 520 různě vyvinutými mozky (případně i bez nich) může mít pravdu jenom několik odborníků. Tedy menšina. Avšak podle běžných praktik parlamentní demokracie "vyhrává" početní většina, třeba ji tvoří lidé věci neznalí a laikové. Demokratická zásada, že pravdu nalézá vždycky jen většina a že podle mínění většiny se mají a musí řídit ostatní, vede k znechucení a vyřazení výborných jedinců-odborníků. Řízení věcí se dostává do rukou primitivů, demagogů — čili dochází k tomu, co námi již citovaný Šimon z Tišnova poznal jako prapříčinu všeho pádu ve státní a národní společnosti: Běda lidu, který chce dělat věci, které jsou nad jeho síly.

Vyšly již o tom i v našem exilu znamenité politické úvahy a studie, které "objevily" a vyslovily mnohou pravdu. Množí se počet těch, kteří již nepochybují o tom, že se musíme vrátit ke své křesťanské tradici. Tak na př. J. Kolár v "Otázkách české tradice píše: "České dějiny by byly nesrozumitelné, anebo by byl jejich význam zkrácen, nehledali-li bychom a neviděli-li bychom jejich souvislosti s mateřským tělem křesťanské civilizace . . ."

Ve snaze nalézt smysl české tradice a konečně onu tradici jakožto hodnotu samu, dospívá autor k povzdechu nad ztrátou, kterou národ utrpěl odchodem monarchie. Někde jsme udělali chybu, říká, a rozvádí:

"Hledáme-li dnes onu chybu, jež nás už podruhé v třiceti létech zavedla do exilu a hledáme-li zároveň zapomenutý či zamlžený smysl svých dějin a svou tradici, nesmíme se svým pátráním začínat ani v Košicích, ani okolo Mnichova, ale ještě daleko dříve, před Versailles, a dokonce až kdesi v obrození, jímž se prakticky všude začalo a které položilo základy k moderní české povaze a nařídilo směr jejího vývoje tam, kde jsme dnes . . ."

* * *

Možná, že si ani dost neuvědomujeme, že nám jde skutečně o život. A v takové chvíli je zločinem chodit okolo chyb po špičkách jedině proto, že se vžily s naší existencí jako ctnosti, že jsou spojeny s osobami nebo představami, s nimiž se národ, či spíše jeho část, ovlivněná nějakou ideologií, nechce loučit.

Je třeba domyslet mnoho věcí a je třeba odmítat debaty o jiných. Za tím účelem je třeba ujasnit si základní pojmy.

Naše volání po návratu ke křesťanské tradici zůstane jen efektním, ale pomíjejícím počinem, nedovedeme-li, anebo nechceme-li tento návrat podepřít solidními, nezmatenými základy. Je ukrutnou, tragickou chybou vyslovovat jedněmi ústy, jedním dechem, jména nositelů české tradice náboženské se jmény těch, kteří tuto tradici přerušili. Přestaňme už jednou horovat pro opětne splnutí s mateřským tělem křesťanské civilizace a jmenovat vedle sebe Methoda a Cyrila, sv. Václava, sv. Vojtěcha a Husa! Což jsme neměli profesora Pekaře, abychom nepoznali ten protiklad a ono zmatení? Jak chceme takové opětne splnutí uskutečnit a podržet při tom prapříčinu revoluce a odporu proti Řádu? Jak chceme spojit smysl celého Nového Zákona, vyjádřeného větou "Miluj svého bližního jako sebe sama" s pozdějším Žižkovým "Bijte, zabijte, nikoho neživte" —, jež vyplynulo ze Starého zákona na němž mylně ona doba své myšlení zakládala?

Kdesi v úvahách o české tradici říká autor, že česká povaha je anti—. Kus smutné pravdy. Anti je proti, anti je revoluční, anti je proti každé autoritě, anti je rozklad. Rozklad je smrt. Kde vzniklo

toto anti—, kde vznikla česká revolučnost? Kdy poprvé přešla moc z rukou povolání do anonymního, náladového davu, který nikdy nic nestvoří, nýbrž jenom destruuje, bourá a ničí? Kdy už přestaneme tuto nejtragičtější dobu české historie, předstíženou jenom revolucí francouzskou a ruskou, pokládat za nějaké kladné zřídlo jakési národní tradice? Vždyť, když tato v mnohém směru úžasná doba minula, byli jsme pokládáni v celé Evropě za národ nejšpatnější, kdekdo námi pohrdal a styk s námi se vyhýbal. Po celé století jsme stáli na místě hanby. Nedejme se mýlit, najdeme-li také někde v minulosti nadšení a obdiv pro to, co jsme tehdy ze svého státu udělali. Byla to po staletích světová levice, která se k naší revoluci spontánně přihlásila. Neboť v ní byl poprvé na evropské půdě postaven základ k popírání jakékoli autority světské i duchovní. Správně to vystihl francouzský historik a socialista Louis Blanc, nazýváje Husa "le naissant génie des révolutions modernes" — rodící se duch moderních revolucí. (Histoire de la révolution française.)

KDYŽ NÁROD SÁM SI VLASTNÍ HLAVU SRAŽÍ.

PŘIBLIŽNĚ ASI OD "VELKÉ" revoluce francouzské rozestoupila se Evropa, po francouzském vzoru, snad v každém jednotlivém státě, na dva tábory. Vznikla levice a pravice. Už samo toto rozdělení bylo vítězstvím levice. Dnes se pokládá toto rozdělení za přirozené, nutné, nevyhnutelné, správné. To je veliký klam.

Takového viditelného a organisovaného dělení předtím nebylo, i když snahy po něm jsou starého data. Jakmile tu však bylo, vítězství revolučních sil bylo jen otázkou doby. Na tomto místě si připomeňme, že ono myšlení, které dnes nazýváme levicí, je souhrn všech nauk a —ismů, jež uspořádávají společnost podle svých vlastních představ bez ohledu na vývoj, tradici, i dosavadní řád. Kladou falešné znamení rovnosti mezi lidmi, jsou vždy protináboženské, anebo alespoň sektářské. Dějiny těchto revolučních snah jsou zároveň dějinami rozpadu státních celků a imperií.

Celá Evropa vyrostla přirozeným vývojem na základech, jež jí byly k dispozici: Na antice a křesťanství. Veliká rodina evropských křesťanských národů prošla celou stupnicí vývoje v uspořádání vnitřním i navenek. Rostla se všemi příznaky nedokonalosti a dětských nemocí, jichž se zbavovala cestou vývoje a vsákáváním křesťanských zásad s větší či menší intenzitou. Kdyby bylo nedošlo k rušivým a násilným, t. zv. revolučním zásahům, byla by pravděpodobně dnešní Evropa vzorem všem ostatním kontinentům.

Bohužel, srmě rozkladu, které klíčilo po celá staletí předtím, vypučelo v útlu, líbivou, leč jedovatou bylinku, která zalévána krví menších i větších vzpour, vyrostla ve strom a vydala své ovoce. První za revoluce francouzské. V Evropě se objevuje prototyp revoluce, jakou dosud nepoznala. Jako všude jinde potom a po jejím vzoru, sesouvá se ve Francii moc a síla do anonymity davu, který kontrolovat nelze, do rukou davu, který není nikomu zodpověden, který nezná pojmu svědomí, slitování. Není v něm bázně před trestem a toto vědomí jej vede k činům za všech jiných okolností trestných a trestaných.

Není vlády, není autority. Není úřadů, soudů, odvolání, práva. Dělá opak toho, co dalo růst národu, do něhož patří. Neuznává nad sebou nikoho, do bláta kácí záruky svého bytí a života, oltář i trůn. Stíná hlavy, které symbolisovaly trvalost řádu, tradici, zveličuje nestoudně drobné viny a chyby, pomlouvá, špiní a vytváří falešnou historii.

Od té doby se celé generace dovídají ve školách — a vášnivě tomu věří — že to byly hlad a útlak, jež vedly Jakobíny k tomu, aby srazili hlavu Ludvíka XIV. a Marie Antoinetty dnem i nocí pracující guillotinou. I historikové ignorovali věrné a inspirující ličení, jež přinesl Alexis de Tocqueville, ve kterém odhalil a dokázal, že Francie tehdy procházela největším blahobytem v několika desítkách let, a že Bastilla, jejíž prastaré zdi ztekli pařížský dav, a o níž se tvrdí, že byla plna politických vězňů, byla doslovně prázdná již po dlouhou, dlouhou dobu.

Takový příklad dala Evropě Francie r. 1789.

Od té doby hledá vhodnou ústavu na místo řádu, který rozbila. Za oněch 150 let vystřídala čtvero systémů republikánských, dvojitý císařství, nepočítaje v to krátkou vládu Pétainovu, a jsme právě svědky dalšího nového pokusu o zabrzdění rozvratu a úpadku, pokusu de Gaulleova s t. zv. Pátou republikou.

Nežli si srazil hlavu národ ruský, mnoho věcí se v Evropě změnilo. Vlivem Francie se změnil poměr člověka k člověku a člověka k autoritám.

Každá společnost musí mít hlavu, musí mít autoritu. Jednotlivce musí nalézt k autoritě poměr a musí si být této nutnosti dobře vědom. I ten anonymní dav přichází později na to, že musí mít nějakou hlavu, vládu, autoritu. V tom okamžiku, kdy se nabažil a unavil bouráním a ničením, vynucuje vztah jednotlivce k nové autoritě, kterou vynesl z vlastních řad. Naráz žádá, aby nová vláda, nová hlava, autorita, byla uznávána, ctěna a respektována a aby jí byl jednotlivec i společnost poslušna. Najednou vyžaduje to, co do nedávna odsuzoval jako tyranii.

Ale čistota poměru jednou narušená, autorita jednou svalená zanechává nesmazatelnou stopu v duši národa a společnosti. Špatný

příklad byl dán. Nový režim pociťuje nedostatek úcty a tuto mezeru vyplňuje tvrdostí, vládou strachu a všudepřítomnou policií.

Trvá často celé generace, než si národ jako celek uvědomí, že se dopustil osudné chyby, srazil-li sám sobě hlavu, opustil tradici a přirozený vývoj. Varující jedinci v dobách zmatku a opojení z hesel zůstávají právě jen jedinci.

Protože lidské pudy a sklony jsou věčné a nezměnitelné, jsou si podobny také politické poměry, k nimž lidské pudy dávají přímý podnět. Dokud nějaké organisované společenství lidí žije v míru a poměrném blahobytu, zmocňuje se prostého občana pocit, často vyvolaný a rozněcovaný demagogy, že se musí "postavit na vlastní nohy", že si své věci může a musí spravovat sám, a hned volá po autonomii, demokracii, republice, v níž každý má mít právo vyjadřovat a uplatňovat své názory na státní správu.

Historie se opakuje.

Jakmile však věří nebezpečí, jakmile stojí před nějakou situací, kterou svou neschopností zavinil, hned ho opouští odvaha a sebevědomí, začne se ohlížet a volat po vůdci: "Kde je vůdce? Dejte mi vůdce! Potřebuji někoho, kdo je silnější, než já. Vezměte mě za ruku a řekněte, co mám dělat."

Tak přišel ve Francii de Gaulle. Všechny strany mu s pocitem úlevy pověsily osud Francie na bedra.

Francouzi jsou i tu opět poučným příkladem. Konec století 18. a začátek století 19. je nachází opity revolucí se všemi jejími atributy. Déle než 150 let, rok co rok tančí 14. července a oslavují revoluci, tuto svou národní katastrofu, svoje ujařmení, svou postupující agonii, pijí víno v ulicích objímající druh druhu. Ale úpadek probouzí myslitele a filosofy národa. Jejich revoluce před 170 léty ztrácí před jejich zpytavým zrakem blyskné tretky hesel a zjevuje se v pravé podobě nekřesťanské nevěstky.

Vzniká literatura obrodná a kritická. Pracně jsou shledávány velké hodnoty minulosti a skládány dohromady. S námahou je odklizen nános špinavých pomluv na "ancien régime". Jak těžká je cesta nazpět, jak skoro nemožný je návrat ke zdrojům národní velikosti. Republika se ohradila hradbou zákonů na svou ochranu a je zločinem vzpomínat veřejně ideálů, ze kterých vyrostla Veliká Francie Před-revoluční.

Nikdy, ani za doby posledních francouzských králů, neměla Francie tak bohatou politickou literaturu, která by obhájila skvělejší "ancien régime", než je tomu dnes, a která by tvrdšími slovy a nemilosrdnější logikou neodhalila osudný, veliký omyl z r. 1789. A snad žádný jiný národ se nemůže pochlubit větším počtem děl, rozebírajících všechny politické pojmy, skutečnosti, osoby, směry v politice, revoluci, instituci království, republikánství, státní formy, uspořádání společnosti, jaká můžeme nalézt v každém pařížském knihkupectví.

ZA NÁVRAT K TRADICI.

nedej zohynouti..

PŘÍKLAD JEŠTĚ NEŠTASTNĚJŠÍHO RUSKA je nám bližší o celých 130 let. Zažili jsme sami lecos z tohoto kolosálního zvratu. Ruský případ nám poskytl nejen jeden aspekt, jímž můžeme dopochopit případ Francie. A mnohé jiné, českou tragedií konče. Neboť rok 1917-18, to byla léta zvratu v mnoha středoevropských státech. Také doba svým stylem revoluční, nekrvavá sice, ale se stejnými účinky v létech pozdějších. Mnohé zůstalo nedokončeno, nedoděláno, na půl cestě. To dodělala léta 1945-48. Ale podstata je všude stejná: súčtování s minulostí. Přetržení tradice. Znevažnění hodnot, popření přirozených autorit, boření zbylých trůnů a oltářů. Odpoutání od těchto hodnot evropský člověk se stává ztracencem, vyvrženým z přirozeného prostředí, z přirozeného duchovního obalu. Stává se jednotkou, která nemá s ničím souvislosti, nemá minulosti, její vztah k prostředí je jenom fyzický a národní příslušnost je jenom náhodná.

* * *

Na prostoře obrovského a spořádaného Ruska se děje od r. 1917 v obrovitějším měřítku to, co se dělo před 130 léty ve Francii. Zlo ze stejného pramene. Řízené ze stejných mozků, se stejnými průvodními zjevy. Také tady jde všesko opačným směrem proti stavu dřívějšímu. Dnešní sovětské Rusko je typem státu, kde moc přešla do rukou anonymních, skrytých. Na tom nemění nic, že Stalin nebo Chruščev anebo kdokoli jiný stojí jako jediný diktátor na místě nejvyšším. Také on poslouchá. Vládce je tu d'ábelská doktrína zákulisí, která nenávidí křesťanství a starý, osvědčený Řád. Ta doktrína je levicová. Levicová je státní forma. Levicové je uspořádání společnosti. Také tu není přirozené hlavy státu, není přirozené autority. Lidský život také tu ztratil svou cenu, svou hodnotu. Není soukromí, není projevu nesouhlasu, není svobody. Vše patří státu, duše i věci hmotné. Stát vlastní všecko. Bojovníci proti kapitálu navrhli všecko jmění do rukou státu. Ted' už jim mnohokrát znásobený a navršený kapitál nevádí.

Není náboženství, není trůnu a není oltářů. Co z toho zbylo, je pouhá kamufláž. Vládne hmota, technika, bezduchá a bezohledná tyranie samozvanců a uchvatitelů z davu.

Pokračování ve středě

Myron C. Fagan

Autorem tohoto textu, který byl původně uveřejněn v roce 1967 jako soubor dvou traktátů zaznamenaných na magnetické páse, byl Myron C. Fagan, zakladatel "Cinema Educational Guild", jedné z organizací, které se zasluožily o odhalení levicové, komunistické infiltrace do filmového průmyslu během pozdních 40. a 50. let. Pan Fagan začal svou kariéru jako dramatik, ředitel a producent v roce 1907. Jeho domovem byla Broadway (ulice divadel v New Yorku) až do doby, kdy jej zvukový film začátkem 30. let přivedl do Hollywoodu.

Faganova přednáška "Illumināti" byla původně určena pro Američany, ale její obsah se týká nás všech. Popis vzniku, vývoje, cílů a způsobů činnosti Illuminátů je velmi poučný a může čtenáři posloužit jako klíč k porozumění často nejasným světovým událostem.

Dnes již zesnulý autor, Myron C. Fagan byl původu židovského a celý obsah i způsob jeho řeči dokazuje, že v žádném případě nemůže být podezříván z tzv. antisemitismu.

(Pozn. překladatele)

Otázka - jak a proč - je Organizace spojených národů základnou velkého spiknutí usilujícího o zničení svrchovanost Spojených států a zotročení amerického lidu skrze jednosvětovou diktaturu, je pro velkou většinu amerických lidí naprosto neznámým tajemstvím.

Nejprve si uvědomte, že tzv. policejní akce OSN v Koreji, bojovaná Spojenými státy, a v níž bylo zabito a zmraženo 150.000 našich synů, byla součástí tohoto plánu, stejně jako Kongresem nevyhlášená válka ve Vietnamu, stejně jako spiknutí proti Rhodesii a Jižní Africe. Pro všechny Američany, všechny americké matky chlapců, kteří zemřeli v Koreji a nyní umírají ve Vietnamu, je však životně důležitou věcí vědět, že naši tzv. vedoucí ve Washingtonu, které jsme si zvolili, aby bránili náš národ a naši ústavu, jsou zrádci, za nimiž je poměrně malá skupina lidí, jejichž jediným cílem je zotročení celého lidstva v jejich satanském spiknutí jednosvětové vlády.

Nyní v zájmu lepšího porozumění... dovoďte mi objasnit výraz "on je liberál". Nepřítel, t.j. jednosvětové spiknutí, se chopil slova "liberál" k zakrytí své činnosti. Být liberálem zní tak nevinně a tak lidumilně. Tedy tento satanský plán byl uveden v život v 60. letech 18. století a začal svou existenci pod jménem "Illumināti". Tito Illumināti byli organizováni jistým Adamem Weishauptem, rozeným Židem, který konvertoval na katolictví, stal se knězem a pak na výzvu tehdy nově organizovaného domu Rothschildů, odpadl a organizoval Illumináty. Rothschildové přirozeně fi-

nancovali tuto činnost a každá válka od té doby, počínaje francouzskou revolucí, byla podporována Illumináty operujícími pod různými jmény a maskami. Ve Spojených státech, hned po 1. světové válce, založili Radu pro zahraniční vztahy (Council on Foreign Relations), běžně nazývanou CFR, a tato CFR je ve skutečnosti Illumináty ve Spojených státech.

Podobné zřízení Illuminátů je v Anglii; operuje tam pod jménem Britský ústav mezinárodních záležitostí (British Institute of International Affairs). Podobné tajné organizace Illuminátů jsou také ve Francii, v Německu a jiných státech. Ve všech dobách operace těchto organizací byly a jsou řízeny a kontrolovány mezinárodními bankéři,

Illumināti

kteří zase byli a jsou kontrolováni Rothschildy.

Ted se vrátím k činnosti původních Illuminátů spiklenců. Jedna větev Rothschildovy rodiny financovala Napoleona. Jiná větev Rothschildů (obě větve byly skutečnými vedoucími Illuminátů), financovala Británii, Německo a jiné národy v napoleonských válkách. Hned po napoleonských válkách Illumināti měli za to, že všechny národy jsou tak nuzné a válkami unavené, že uvítají jakékoli řešení. Tak Rothschildovy figurky svolaly Vídeňský kongres a na tomto sjezdu se snažily stvořit první Společnost národů, jejich první pokus o jednosvětovou vládu v přesvědčení, že všechny korunované a jimi hluboce zadlužené hlavy evropských vlád budou chtít nechtě spolupracovat. Ruský car však zachytil zápach tohoto spiknutí a komplementně je torpédoval. Rozzuřený Nathan Rothschild, tehdy hlava rodu, přísahal, že jednou on nebo jeho potomci zničí cara a celou jeho rodinu. Jeho potomci splnili tuto výhrůžku v roce 1917.

Vraťme se nyní ke zrození Illuminátů. Adam Weishaupt byl jezuita vyškolený profesor církevního práva a v době, kdy odpadl od křesťanství a zvolil si luciferské spiknutí, učil na Ingolstadtské univerzitě. Bylo to v roce 1770, kdy profesionální lichváři, tehdy nedávno založený dům Rothschildů, si ho podrželi k revidování a zmodernizování starých Sionských protokolů. Ty od svého počátku měly za účel dát Satanově synagoze, tak jmenované Ježíšem Kristem, konečnou světovou nadvládu, aby mohla nutil luciferskou ideologii zbytku lidské rasy, která by přežila konečnou pohromu satanského despotismu. Weishaupt dokončil svůj úkol 1. května 1776. Ted víte, proč je 1. Máj do dneška velkým dnem ve všech komunistických národech. To byl ten den, 1. květen 1776, kdy Weishaupt dokončil svůj plán a oficiálně založil Illumináty, kteří měli onen plán uskutečnit. Ten plán

vyžadoval zničení všech existujících vlád a náboženství. Toho cíle mělo být dosaženo rozdělením mas, které Weishaupt nazýval gojimy, nebo lidským dobytčím, do opozičních táborů. Opoziční strany měly pak být vyzbrojeny a připraveny na události, které by mezi nimi vyvolaly boj, oslabily je a postupně zničily státní vlády a náboženské instituce. Kdyby jejich plán pro ovládnutí světa, obsažený v Porotokolech sionských mudrců, byl objeven a odkryt, neváhali by vyhladit všechny Židy z povrchu země, jen aby od sebe odvrátili pozornost. Myslete-li si, že je to přehnané, uvědomte si, že Hitlerovi, který sám byl liberální socialista (financován Kruppem, Kennedym, Warburgy a Rothschildy) dovolili Židy spálit.

Proč však tyto spiklenci volili pro pojmenování své satanské organizace slovo "Illumināti"? Sám Weishaupt řekl, že

to slovo je odvozeno od jména Lucifer, které znamená světlo. Používá se, že jeho cílem je vytvořením jednosvětové vlády umožnit těm, kteří mají duševní schopnosti vládnout světu a v budoucnu zamezit všem válkám; zkrátka, používá se slov "mír na zemi" jako svého vnařidla (přesně stejného vnařidla "mír", kterého bylo použito spiklenci v roce 1945 k nucení nám Organizace spojených národů), Weishaupt, financovaný Rothschildy, získal nějakých 2.000 placených přívrženců. Patřili mezi ně nejinteligentnější jednotlivci na poli umění a písemnictví, školství, vědy, financí a průmyslu. Pak založil lóže Velkého Orientu, zednářské lóže, které měly sloužit jako jejich tajná ústředí, a znovu opakují, že ve všem jednání na rozkaz Rothschildů. Úspěšné dosažení cíle Illuminátů vyžadovalo řídit se hlavními body programu Weishauptova plánu:

1. Použití peněžního a sexuálního úplatkářství k dosažení kontroly lidí jsoucích již na vysokých místech různých stupňů všech vlád a jiných polí snažení.

2. Illumināti a fakulty kolejí a universit měli kultivovat studenty obdařené vyjimečnými duševními schopnostmi a patřící do lepších rodin v mezinárodních skloněch a doporučit je pro zvláštní výchovu v Internationalismu.

3. Všechny vlivných lidí nalákaných pod kontrolu Illuminátů a studentů, kteří obdrželi zvláštní vzdělání a výchovu, mělo být použito jako agentů.

4. Snad nejosudnější směrnice ve Weishauptově plánu bylo zmocnění se naprosté kontroly tisku, v tom čase jediného sdělovacího prostředku k šíření informací veřejnosti, takže všechny zprávy a informace mohly být zkresleny a tím lid přesvědčen, že jednosvětová vláda je jediným prostředkem k řešení mnoha našich problémů.

Vraťme se však zpět do prvních dnů Illuminátů. Protože Británie a Francie byly v posledních letech 18. století dvě největší světové mocnosti, Weishaupt našel Illuminátům vznítit koloniální války, včetně naší revoluční války, k oslabení Britské říše a organizovat francouzskou revoluci ke zničení Francouzské říše. Začátek francouzské revoluce určil na rok 1789. V roce 1784 však opravdovým zásahem Božím se bavorská vláda dostala k důkazu o existenci Illuminátů a tento důkaz mohl zachránit Francii, kdyby její vláda nebyla odmítla tomu uvěřit. (Přípravou francouzské revoluce Weishaupt pověřil M. Robespiera).

V roce 1785 bavorská vláda postavila Illumináty mimo zákon a zavřela lóže Velkého Orientu. V roce 1786 pak všechny podrobnosti tohoto spiknutí publikovala. Anglický název té publikace je "The Original Writings to Order and Sect of the Illumināti" (Původní spisy řádu a sekty Illuminátů). Kopie byly posílány všem hlavám církev a států v Evropě, ale síla Illuminátů, která byla vlastní silou Rothschildů, byla tak velká, že toto varování bylo ignorováno. Nicméně, slovo "Illumināti" se stalo slovem špinavým a odesláno do podzemí. Weishaupt zároveň nařídil Illuminátům infiltrovat se do lóží svobodných zednářů a utvořit ve všech tajných organizacích své vlastní tajné organizace. Pouze ti ze-

dnáři, kteří se ukázali být internationalisty a jejichž jednání dokazovalo, že odpadli od Boha, byli přijati k Illuminátům. Od té doby se ti spiklenci oděli do roucha lidumilnosti, aby skryli svou revoluční a podvrtnou činnost.

Protože hlavy států a Cirkve ve Francii byly svedeny k ignorování výstrahy, která jim byla dána, revoluce vypukla 1789 přesně podle Weishauptova plánu.

A nyní je zde něco, co ohromí a pravděpodobně urazí mnoho čtenářů. Existuje důkaz o tom, že náš vlastní Thomas Jefferson a Alexander Hamilton se stali Weishauptovými žáky. Jefferson byl jedním z nejhorlivějších Weishauptových obhájců, když tento byl svou vládou filtroval do tehdy nově organizovaných lóží skotského ritu v New England. A zde je onen důkaz:

V roce 1789 varoval John Robinson (zednář vysokého stupně ve skotském ritu, který se však nedal nasytit na lež, že cílem Illuminátů je stvoření benevolentní diktatury. Své reakce si ponechal pro sebe tak dokonale, že mu byla svěřena kopie Weishauptova revidovaného spiknutí - francouzské revoluce - ke studiu a úschově. Žádná evropská vláda však jeho varování nebrala vážně! (varoval všechny zednářské vedoucí v Americe, že Illumināti měli infiltrovat do jejich lóží, a 19. července 1789 David Pappen, prezident Harvardské universi-

ty, vydal též varování třídě absolventů a přednášel jim o vlivu, který Illuminatismus nabýval v americké politice a náboženství. K dověření toho, John Quincy Adams, který byl organizátorem zednářských lóží v New England, vydal své varování. Napsal tři dopisy plukovníku Williamovi L. Stoneovi, nejvyššímu zednáři, v nichž odhalil, jak Jefferson používal zednářských lóží k podvrtným cílům Illuminátů. Tyto tři dopisy byly v tom čase vystaveny v Rittenberg Square knihovně ve Philadelphii, ale nyní záhadně zmizely.

Jefferson, zakladatel demokratické strany, byl členem Illuminátů, což alespoň částečně vysvětluje přítomný stav této strany... a infiltrováním republikánské strany nemáme dnes z věrného amerikanismu docela nic. To zlověstně odmítnul ruským carem na Vídeňském kongresu v žádném případě Illuminátů spiknutí neznícího. Pouze je donutilo adoptovat novou strategii. Když si uvědomili, že idea jednoho světa byla pro přítomnou chvíli zabitá, Rothschildové rozhodli, že pro udržení svého plánu při životě musí zvýšit svou kontrolu peněžních soustav evropských národů (zfašlováním výsledku boje u Waterloo, založením Bank of England a Federal Reserve Act apod.).

V roce 1829 američtí Illumināti slyšeli v New Yorku sérii přednášek britské Illuministky Frances "Fanny" Wright. Těm, kteří se zúčastnili, bylo

řečeno, že Illumināti organizují sjednocení nihilistických a ateistických skupin se všemi podvrtnými skupinami v mezinárodní hnutí, které bude známo jako komunismus. (V té době bylo Marxovi 11 a Engelsovi 9 let.) Tehdy bylo ustanoveno slovo "komunismus" a mělo se stát nejlepší zbraní a hrozným slovem, dásícím celý svět a ženoucím terorizované lidstvo do jednosvětového plánu Illuminátů. Tohoto nástroje, komunismu, mělo být Illumináty používáno k vyvolávání válek a revolucí. Clinton Roosevelt, přímý potomek Franklina Roosevelta, Horace Greeley a Charles Dana, toho času nejlepší vydavatelé novin, byli pověřeni vedením výboru k opatření fondu pro tento nový podnik. Nejvíce peněz, samozřejmě, poskytli Rothschildové, a tohoto fondu bylo použito k financování Karla Marxe a Bedřicha Engelse, když v Soho a Anglii psali "Das Kapital" a Komunistický manifest. Toto jasně ukazuje, že komunismus není tzv. ideologie, ale tajná zbraň, strašák (boogey-man) sloužící cílům Illuminátů.

Navíc, když Marx psal Komunistický manifest pod dohledem jedné skupiny Illuminátů, profesor Karl Ritter z frankfurtské univerzity psal antitezi pod dohledem jiné skupiny. Důvod spočíval v tom, aby ti, kteří vedou toto vše zahrnující spiknutí, mohli použít rozdílu v těchto dvou tzv. ideologiích k rozdělení lidské rasy na větší a větší opoziční tábory, které by mohly být vyzbrojeny a pak podníceny k boji, vzájemnému zničení a hlavně ke zničení všech politických a náboženských institucí. V práci kterou Ritter začal, bylo po jeho smrti pokračováno a byla dokončena německým filosofem Friedrichem Nietzsche, který založil nietzscheismus. (Nietzscheho rehabilitovali již dávno komunisté a dnes je zařazen mezi akceptované filozofy. - pozn. red.) Tento nietzscheismus se později vyvinul ve fašismus a pak v nacismus, a byl použit k podnícení 1. a 2. světové války. V roce 1834 byl Illumináty vybrán k řízení jejich revolučního programu po celém světě italským revolučním vůdce Giuseppe Mazzini. V té funkci sloužil až do své smrti v roce 1872. Ale několik let před tím, než zemřel, vládal Mazzini k Illuminátům amerického generála jménem Albert Pike. Pike byl okouzlen ideou jednosvětové vlády a nakonec se stal hlavou tohoto luciferského spiknutí. Mezi 1859 a 1871 Pike vypracoval vojenský plán pro tři světové války a rozličné revoluce po světě, o kterých se domníval, že ve 20. století přivedou spiknutí do jeho konečného stadia. Znovu připomínám, že těmto spiklencům nešlo o okamžitý úspěch; operovali vždy na dlouhodobé bázi. Mazzini nechal založit 23 podřízených rad ve strategických místech všude na světě. Ty byly od té doby tajnými hlavními stany světového revolučního hnutí.

Pikeův plán byl jednoduchý, ale účinný. Vyžadoval organizování komunismu, nacismu, politického sionismu a jiných mezinárodních hnutí, a použití jich k vyvolání tří globálních světových válek a nejméně dvou hlavních revolucí. První světová válka měla být bojována tak, aby Illumináty učinila schopnými zničit carismus v Rusku, jak Rothschild přísahal po tom, co ruský car torpédoval jeho záměr na Vídeňském kongresu, a přetvořit Rusko v pevnost bezbožeckého komunismu. Spor, vyvolaných agenty Illuminátů mezi vládami Británie a Německa mělo být použito ke vznícení této války. Po skončení války měl být vybudován komunismus a použít ke zničení jiných vlád a k oslabení křesťanského náboženství. Druhá světová válka, bude-li nutná, měla být podnícena kontraverzí mezi fašisty a politiky "sionisty, a zde budíž poznamenáno, že Hitler byl financován Kruppem, Warburgy, Rothschildy a jinými mezinárodními bankéři a že zavraždění domnělých 6.000.000 Židů Hitlerem vůbec mezinárodní bankéře neobtěžovalo. To vraždění bylo nutné k tomu, aby vyvolalo celosvětovou nenávisť vůči Němcům a tak přivedlo prodlívání války. Zkrátka, tato 2. světová válka měla být vedena ke zničení nacismu a ke zvýšení moci politického sionismu, aby mohl být v Palestině založen stát Izrael. Během 2. světové války měl být vyudován mezinárodní komunismus do té míry, aby se vlastní silou rovnal spojenému křesťanství. Po dosažení tohoto bodu měl být držen pod kontrolou až do doby, kdy by jej bylo třeba ke konečné společenské pohromě. Jak nyní víme, Roosevelt, Churchill a Stalin tuto politiku uskutečnili a Truman, Eisenhower, Kennedy a Johnson v ní pokračovali. Třetí světová válka má být vznícena použitím tzv. sváru, které agenti Illuminátů, operující pod jakýmkoli novým jménem, vyvolávají

Lustrace po Německu

RFE

Od začátku tohoto roku má každý německý občan právo požádat o informaci, zda se jeho jméno nevyskytovalo v aktech bývalého Ministerstva státní bezpečnosti Německé demokratické republiky. Přednost mají bývalí političtí vězni východoněmeckého režimu, soudně vysídlené osoby, lidé zbavení občanských svobod a dříve narození.

Tomu, kdo o to požádá, je umožněno nahlédnout ve 14 nově zřízených úřadech do svazku, který na něj státní bezpečnost vedla. Každý má právo si cokoliv ze svého svazku okopírovat, včetně udání vůči sobě a národních udavačů.

V archivech bývalého ministerstva státní bezpečnosti NDR se nachází více než šest milionů svazků vedených na stejný počet osob. O nahlédnutí i kopie ze svého svazku mohou žádat i bývalí příslušníci Ministerstva pro státní bezpečnost. Avšak v jejich případě platí jistá omezení. Německá televize na všech kanálech varovala v prvních dnech nového roku před psychickým dopadem zpřístupněných akt tajné policie bývalé NDR, neboť se špehovalo i v rámci rodin — děti rodiče, manžel manželku. Dnešní poslanec ve spolkovém parlamentu Wollenberger doznal, že spolupracoval se státní bezpečností v NDR a roky špicloval svou manželku Veru Wollenbergerovou. A nejen pouze ji.

Předpoklad úřadů, že měsíčně se bude ucházet o nahlédnutí do svých materiálů přibližně 70 tisíc lidí, byl hned ve dvou prvních pracovních dnech nového roku drasticky překonán. Zájem projevil ne méně než sto tisíc občanů, takže potřebné formuláře došly. Za dva dny stejně nestačily příslušné úřady přijmout více než 10 tisíc žádostí. Co se týká formulářů, ty se rychle doplnily — již další týden jich bylo dalších 300 tisíc k dispozici. Každý, který obdrží kopie všech udání, která na něj učinil soused, spolupracovník, zeť, snacha, tchán, tchýně, děti, manžel nebo rodič, bude mít problémy se s touto hrůznou realitou psychicky — a bez násilí na vinicích — vyrovnat. Jak se jim to zdaří ukáže čas. Že takových udání nemusí být málo, dokumentuje na své osobě ministr vnitra spolkové země Svobodný stát Sasko, propracovával se svazkem, který na něj Stasi vedla. Není to maličkost — jeho svazek obsahuje 2800 stránek. Při zběžném prolistování dokumenty bylo na něj nasazeno, podle ministrových slov, 40 až 50 spolupracovníků bývalé východoněmecké státní bezpečnosti, z toho mnozí z jemu blízkého okruhu známých. Saský ministr vnitra Heinz Eggert je rozhodnut všechna jména špiclů na něj nasazených zveřejnit.

chtěj zmenšit Slovensko. Pravda, soused Podbradek taky při takový zprávě blaženě hopsá, ale von je, jak lidi říkaj posedlej separatismem. V naší ulici jsou už dva a to nestačíte koukat jak jim přiběhvá rozumu. Nebejt vosvobození, tak by nikdy nikomu nefekli, že chtěj Česko. Vono prý to porcování státu je moc geniální myšlenka. Zaostali Čechoslováci s pomlčkou i bez pomlčky prý nemůžou pochopit jak velkej je v tom vzor skromnosti. Chtít bejt menším a menším a pak tím nejmenším na světě, jak psal básník... Není to krásná velikost maličkých? Celá západní Evropa nám může závidět, říkaj ti dva a lidi jim na to začínaj kejtat. To kejtání je naše demokratická tradice a ty dva to moc posiluje v tý separatistický víře. Vono když se to tak vezme tak v tý zaostalý západní Evropě jsou velikáštvím úplně posedlí a vůbec nedbaj co tomu říkaj jejich nešťastní separatisti. Dokonce i Francouzi, kteří se po celá staletí s Germány jen škrtili a všelijak mordovali sedl s nimi v evropském parlamentu a dokonce se objímaj. Voni už čtvrt století s nimi dnem i nocí makaj u jednoho stolu v Bruselu! Dělej nehorázný věci! Zrušili hranice, clo, zaváděj jednotnou měnu, upravujou zákony aby jim štymovaly dohromady a maj přímo hamížnou radost pohlíkaj už je jako Evropanů pohromadě. Celkem ten ziskuchtivý spolek čítá 300 milionů duší a to prý ještě není poslední cifra: Mnozí včetně spolkovýho Rakouska si už k nim podali žádost a vo nějaký samostatnosti nechtěj ani slyšet! Tam se vůbec nad nějakou suverenitou nebo identitou natož pomlčkami netrápí, milej, zlatej. Byl jsem ve Vídni, v Londýně, v Bonnu i v Paříži a voni mi tam říkali, že jsou Evropani. Z takovejch jde hrůza. Velká Británie chce bejt ještě větší a místo skromnosti si moc pochvaluje. Že je jednou z hvězd na evropském praporu. Takovou Evropu, my rozporcování, toužící bejt menší a menší nemůžeme brát vážně.

Já pamatuju, když naši prozřívá marxisté leninisté jim už před čtyřiceti lety prorokovali zánik a něco na tom musí bejt. Voni tomu proroctví věřej i po zániku Sovětského svazu! Inu, trpělivost přináší růže, třeba se tý radosti dočkáme. Proč by se měl rozpadávat a porcovat jen SSSR a jeho bejvalé kolonie, že jo? Vono i ti naši zdravě myslící myslitelé si myslí, že to musí bejt strašná munda bejt v tý sjednocený Evropě všude doma. Nikde žádná cizina, žádná radostná dovolená za hranicemi. Ale to se dá pochopit. I ty naše velké Slováky, kteří dnes zápasí o menší Slovensko prý velmi rozčilovalo, že byli v tý společný republice všude doma. Patřila jim Šumava i Beskydy, lebedili si v Čechách i na Moravě. Na Hradě vládli a v podhradí za Viliáma Širokého i Gustáva Železného tančili hopáka, čardáši i odzemek! Ted' prý konečně budou len na svojom. Odpocamec' dopocamec'. Budeme jeden ke druhýmu jako cizinci a turistika pokvete jako nikdy. Na slovenském i českém rynku budeme prodávat suvenýry žebračké hole!!!
Dikobraz č. 32 Československo

nylní mezi politickými sionisty a vedoucími mohamedánského světa.

Válka má být vedena takovým způsobem, aby celý islám a politický sionismus, Izrael, se navzájem zničili (o vztahu islámu a judaismu podrobněji na str. 11 - pozn. TP) zatím co zbývající národy, v té otázce znovu rozdělené, mají, být zároveň nuceny bojovat do úplného fyzického, duchovního, duchovního a hospodářského vyčerpání.

Může nyní kterákoliv myslící osoba pochybovat, že intriky v přítomné době probíhající na Blízkém, Středním a Dálném východě jsou určeny k dosažení tohoto satanského cíle?

Sám Albert Pike toto vše předpověděl v prohlášení, které učinil Mazzinimu 15. srpna 1871. Pike konstatoval, že po skončení 3. světové války, ti, kteří budou usilovat o nespornou světovou vládu vyprovokují největší společenskou pohromu, jakou kdy svět poznal. Citují jeho vlastní slova, převzatá z dopisu, který psal 15. srpna 1871 Mazzinimu, a který je vystaven v knihovně britského muzea v Londýně: "Dáme volnost nihilistům a ateistům a vyprovokujeme strašnou společenskou pohromu, která ve vsi své hrůze jasně národům ukáže následek úplného ateismu, surovosti a nejkrvavějšího zmatku. Pak občané, donuceni všude se bránit proti světové menšině-revolutionářů, vyhladí tyto činitele: civilizace, a dav, zklamání křesťanstvím, jehož deistický duch od té chvíle bude bez kompasu (směru a vedení), dav, dychtivý po nějakém ideálu, ale bez znalosti čemu se kláně, obdržel čisté světlo skrze všeobecné zjevení ryzí nauky Lucifery, konečně odhalené zrakům veřejnosti; zjevení, které vyplývá ze všeobecného reakčního hnutí, která bude následovat zničení křesťanství a ateismu, obou současně poražených a vyhlazených." (Zůstane použito zednářský deismus, který sice není ateismem, ale může zcela snadno být třeba satanismem, protože Velkú tvůrce Vesmíru není nijak přesně definován. - pozn. red.)

Když Mazzini v roce 1872 zemřel, Pike ustanovil jiného italského revolucionářského vůdce jeho nástupcem; ten byl zase vystřídán Leninem a Trockým, úto pak Stalinem. Revoluční činnost všech těchto mužů byla financována britskými, francouzskými, německými a americkými mezinárodními bankéři - všichni z nich ovládání domem Rothschildů. Mohli bychom se domnívat, že dnešní mezinárodní bankéři, jako penězoměnci z doby Kristovy, jsou pouhými nástroji nebo činiteli tohoto velkého spiknutí, ale v skutečnosti jsou toho všeho plánovatelé a obratnými vedoucími. Zatím co široká veřejnost byla hromadnými sdělovacími prostředky systematicky vedena k víře, že komunismus je hnutím tzv. pracujících, skutečná pravda je, že britská a americká výzvědná služba mají věrohodně dokumentován důkaz, že mezinárodní liberálové, operující přes své mezinárodní bankovní domy, zvláště dům Rothschildů, od roku 1776 financovaly obě strany v každé válce a revoluci. Ti, kdo dnes spiknutí tvoří, CFR a Trilateral Commission ve Spojených státech, zaměřují naši vládu... k vedení válek podobných vietnamské, vyvolané z podnětu OSN za účelem... přivedení světa do stádia, v němž (obě strany), ateistický komunismus a celé křesťanství, mohou být přinuceny k totální třetí světové válce... Hlavní stan tohoto velkého spiknutí byl v pozdních letech 18. století ve Frankfurtu v Německu, kde byl založen Rothschildův dům Meyerem Anshelmem, který přijal Rothschildovo jméno a sjednotil další mezinárodní finančníky, kteří doslova prodali své duše ďáblu.

V konečných fázích tohoto spiknutí bude jednosvětová vláda pozůstatvat z krále-diktátora, hlavy OSN, CFR, několika miliardářů, národohospodářů a vědců, kteří dokázali svou věrnost spiknutí. Všichni ostatní se mají stát navzájem si rovnými členy nesmírného konglomerátu rasově kříženého lidstva, ve skutečnosti otroky.

Skutečné základy plánu k převzetí Spojených států byly položeny v období naší občanské války, ale George Washington pro ně byl více než rovným soupeřem. Prvním snahám spiklenců k ovládnutí to však nezabránilo. Víme, že J. B. Benjamin, hlavní poradce Jeffersona Davise, byl Rothschildův agent. Víme též, že Rothschildovi agenti byli nasazeni do kabinetu Abrahama Lincolnova a snažili se ho přimět k jednání s Rothschildovým domem, ale starý "Abe" jejich tajný záměr prohlédl a rázně odmítl... Vyšetřování vraždy Lincolnova odhalilo, že vrah Booth byl členem tajné spiklenců skupiny. V každém případě: skončení občanské války zničila dočas-

ně všechny vyhlídky domu Rothschildů na zmocnění se našeho peněžního systému.

Brzy po občanské válce přišel do New Yorku mladý emigrant, Jacob H. Schiff. Jacob byl mladý muž s posláním pro Rothschildův dům. Pyl synem rabína, narozeným v jednom z Rothschildových domů ve Frankfurtu. Po poměrně krátkém období přípravy v Rothschildově londýnské bance, Jacob se odebral do Ameriky s instrukcemi stát se společníkem bankovního domu, který se měl stát můstkem k získání kontroly peněžní soustavy Spojených států. Jacob sem ve skutečnosti přišel uskutečnit čtyři zvláštní úkoly:

1. Získání kontroly americké peněžní soustavy.

2. Nalezení vhodných lidí, kteří by byli za peníze ochotni sloužit a jednat ve prospěch velkého spiknutí, a pomáhat jim na vysoká místa v naší federální vládě, kongresu, nejvyšším soudu a všech federálních agenturách.

3. Vytvořit v národě sváry menšinových skupin, hlavně mezi bílochy a černochy.

4. Vytvořit hnutí ke zničení náboženství ve Spojených státech a křesťanstvím jako hlavním terčem.

Když se Schiffovi podařilo stát se společníkem takového bankovního domu, pomocí něhož by se Illumináci mohli zmocnit našeho peněžního systému (jednalo se o bankovní dům Kuhn a Loeb - stejně jako Schiff byli přistěhovalci z německého židovského ghetta), když se mu podařilo zajistit plnou spolupráci - resp. jejich ovládnutí - tehdejších nejvlivnějších bankovních složek v Americe (J. P. Morgan, Draxlové a Biddlové), znamenalo to už kontrolu národní peněžní moci a Schiff byl tehdy připraven k rozhodujícímu kroku: ke zmocnění se našeho peněžního systému. Kontrola nad ním byla až do té doby svěřena výhradně americkému kongresu. Schiffův další důležitý krok byl donutit kongres ke zrazení tohoto ústavního ediktu vzdáním se kontroly peněžního systému ve prospěch hierarchie spiknutí Illuminátů. Aby to mohlo být právoplatné, bylo třeba, aby kongres ustanovil zvláštní zákon. K dosažení tohoto cíle musel Schiff infiltrovat své lidi do kongresu a do Bílého domu - rozuměj prezidenta, bez charakteru, který by zákon svým podpisem uvedl v platnost. Aby toho dosáhl, musel získat kontrolu nad republikánskou nebo demokratickou stranou. Zranitelnější a tedy vhodnější byla strana demokratická. Existovaly pro to dva důvody: 1. chudoba strany, 2. republikánský smýšlející voliči bylo více než demokratů. Vyřešit chudobu nebyl problém, ten spočíval v počtu voličů. I s ním si však Schiff snadno poradil. Jak hned uvidíte, jeho řešení dokazuje, jak málo se židovští mezinárodní bankéři starají o své vlastní rasové bratry:

Náhle, kolem roku 1890, nastaly v Rusku, Polsku, Rumunsku a v Bulharsku série celonárodních pogromů na Židy. Všechny tyto pogromy byly podněceny Rothschildovými agenty. Výsledek byl, že poděšení židovští uprchlíci ze všech těchto národů se hrnuli do Spojených států. A to pokračovalo po dvě až tři následující desetiletí, protože nepřetržité pogromy existovaly po celá ta léta. Všichni ti uprchlíci byli podporováni dobročinnými výbory založenými Schiffem, Rothschildy a Rothschildovými spojenci. Uprchlíci proudili hlavně do New Yorku, ale Schiffovy-Rothschildovy dobročinné výbory už našly způsob, jak mnoho z nich odsunout do jiných velkých měst, jako je Chicago, Boston, Philadelphia, Detroit, Los Angeles aj. Všichni z nich byli rychle přetvořeni v naturalizované občany a poučeni, aby se registrovali jako demokrat; tak všichni z té tzv. menšinové skupiny se stali ve svých obcích pevným demokratickým volebním blokem, všichni kontrolováni a manipulováni jejich tzv. dobrodinci. Krátce po přelomu století se stali podstatným činitelem v politickém životě našeho národa. To by jeden ze způsobů, který Schiff použil k nasazení lidí jako Nelsona Aldridge do našeho senátu a Woodrow Wilsona do Bílého domu.

Přeložil: Petr Hrot (Dokončení přístě)

Z osvobozených monologů

Jára Meců

Vůbec mi nejde do hlavy proč se někteří Slováci tak radujou, že jim

ODVOZ Z LETIŠTĚ VÍDEŇ,
sobota—neděle pohodlným autem
Renault Medallon Combi. Výhodná
cena — spolehlivý servis.
Tel. USA — 708-749-7589
ČSR — 91213

Čistím koberce
a čalouněný nábytek. Volejte
kdýkollv, Chrls — (708) 863-4113.

*****
IJK TRANSLATION SERVICE
z češtiny do angličtiny
a naopak
I. J. Kovar
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call (708) 442-7115
*****

PRONAJME SE:
Pěkný byt na tiché ulici v Chi-
cagu, 2 ložnice, přízemí, nájem
\$300.-- měsíčně 2838 S. Tripp,
tel. 312-277-6216 nebo 376-
9253 nebo nechte vzkaz .

RETIREMENT HOME
Full time or seasonal..., 813—
823—8698. Creatlve living reti-
rement home, 165—6th Ave.,
Ne. St. Petersburg, 33741 Fl.

Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM

každou
středu a čtvrtek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jirák

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

NORTH RIVERSIDE
3 ložnicový novější domek, obý-
vák, formální jídelna, centrální
chlazení, 2 koupelny, rekreační
místnost, garáž na dvě auta.
Blízko autobusové zastávky a ná-
kupu.

BERWYN
3-rodinný dům, 3—3—1 ložnice.
Postranní vjezd do zděnné gará-
že, vysoké nájemy. Skok na Čermá-
kovu třídu.

BERWYN
2-rodinný dům, 3—2 ložnice, sepa-
rátní topení, plný bejzment, garáž
na dvě auta. Blízko Čermákovy
třídy.

Stařešina odchází na odpočinek
PRODÁVÁ
své luxusní letní sídlo v Michiga-
nu — 5 ložnic, living & dining
rooms, kitchen, 2 koupelny, vše
kompletně všim vybavené, 100
kroků od jezera, 85 miles of
Chicaga. Za domem je Venetian
style party house a skladní garáž.
Cena je \$195.000 or best offer.
Volejte (708)-484-1118 — Stanley.

REAL ESTATE
NEAR MILWAUKEE & AUSTIN
(6000 W) BRICK RANCH, 2 Bdm.,
2 Baths, C/A, Fnsd. yd., garage, IN-
LAW APT. \$136,900, (\$10.000 down).
(708) 382-4519.

We buy
**CZECH Pottery and Glass,
and Costume Jewelry!!!**
Top prices! Prefer signed pieces (ie. Peasant Art
Industries; Erphila; Dittmar Urbach). Sorry, no mystic!
Please call (312) 281-4186.
We will call you back if you leave a message.

**Kde možno koupit
HLASATEL:**

- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausage
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Minařik Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED
International banking software company located in Orlando, Florida, is
currently seeking Czechs for permanent employment.

Positions include:
Bankers - To manage Czech field office in Prague. Must have 5+
years in bank management experience with one or more of the
following :

- Lending
- Operations
- Deposits
- General Ledger

Translators - To work in Orlando. Permanent and project positions
available. Must have 3+ years experience in professional translating.
Wordperfect 5.1 a plus.

Excellent salary and benefits in a smoke/drug free environment. College
degree required for all positions. non-smokers need only apply. For
immediate consideration send or facsimile a resume to :

KIRCHMAN CORPORATION
P.O. BOX 2269 , ORLANDO, FLORIDA, 32802
(407)831-3001 , FAX(407)831-2572

HELP WANTED
Potřebujeme BAR HOSTESS
pro noční směnu, v okolí letiště
O'Hare. Částečná znalost anglič-
tiny nutná. Volejte 708-766-
5454.

SEZNÁMENÍ
Štíhlá středoškolačka-výtvarnice vše-
stranných zájmů, se smyslem pro
humor a romantiku, by ráda poznala
dobrého přítele a prima partnera do
55 let, který umí opětovat cit a něhu
--- k občasným toulkám v Chicagu a
okolí. Těším se na Tvůj dopis. Zn.:
"Proč to nezkusit?"

HELP WANTED
Hledáme schopného prodej-
ního exekutiva, který je žádos-
tiv vydělat si \$62,000 ročně,
přeje si pracovat v prvotříd-
ním prostředí (Illinois World
Trade Center).
Ocení neomezené vedení a
pokyny. Chce se stát Inte-
grální součástí korporace se
150ti milionovým kapitálem.
Dovede ukázat výsledky v
prodejích. Máte-li takové vlast-
nosti a vítal byste atmosféru
s rychlým tempem, chceme
vás v našem týmu.
Máme skutečný úspěch na
trhu v těchto oborech:
• Private Payphone Industry
• POS Terminals and Prin-
ters
• Yes Check Guarantee Ser-
vices
• Bankcard Processing
• Pax 400 Fax machine
Umluvte si schůzku na důvěr-
né interview: 312-321-0427

Disabled, working male seeking
live-in for personal care — sa-
lary, room & board incl. Light
domestic duties reqd. Must be
willing to relocate to Gaines-
ville, Fl.
Call 708-656-0559 & leave msg.

Postal Jobs
BERWYN AREA
Start \$11.88 hr. + benefits. For
application & info call 1-216-324-
2102 7am to 10pm.

HLEDÁ PRÁCI
Češka (mluví anglicky), zkušená v
opatrování starších osob a pomáhat v
domácnosti. Přijme i jakékoliv jiné
zaměstnání. Píšte do redakce — Zn.
"Domov".

SEE WHAT TAKES SHAPE.
EXERCISE.
American Heart Association
1992 American Heart Association

Hlavní zdroje novinářských informací na mnichovském summitu byly prohlášení a tiskové konference ministrů a souhrny mluvčího kancléře Helmuta Kohla, Dietra Vogela. Z nich a také z agenturních zpráv vyplynulo, že se účastníci summitu zvláště soustředěně věnovali jugoslávské krizi a bezpečnosti jaderných elektráren na Východě. Přesto tím nejdůležitějším tématem zůstalo v Mnichově hospodářství, ve vlastních zemích a na území bývalého Sovětského svazu, především v Rusku. Dieter Vogel shrnul příspěvek Helmuta Kohla, který vytyčil všeobecné zásady ekonomické politiky skupiny G-7:

Předně úspěch reformem ve Společenství nezávislých států je v zájmu celého světa. Státy skupiny G-7 nepřihlížejí jako z divadelní lóže, ale aktivně přispívají a budou přispívat, především tak, aby stimulovaly v Rusku vlastní síly na cestě k tržní ekonomice a lepší hospodářské budoucnosti. Mnichovský summit má vytvořit základnu pro západní koncepci, která vidí historickou příležitost hospodářsko-politického partnerství mezi Západem a Východem. Země G-7 neignorují fakt, že situace v Rusku a na Východě je obtížná a mnohdy nepřehledná, ale to neznamená, že by neměly tamější reformní vývoj podporovat.

Zvláštností summitu bylo, že nejvyšší představitelé Německa, Francie, Itálie, Japonska, Kanady, Spojených států a Velké Británie viděli shodně v expanzi mezinárodního obchodu jedinou možnou strategií stimulace stagnujícího světového hospodářství a pomoci následnickým republikám Sovětského svazu a dalšímu Východu. Účastníci summitu se shodli i v instrumentáriu; patří k němu především omezování rozpočtových schodků, snižování úrokových sazeb a vyvedení uruguajského kola Všeobecné dohody o clech a obchodu ze slepé uličky. Účastníci ani nebyli spokojeni s pesimismem sdělovacích prostředků. Například prezident George Bush poukázal na to, že 92 procent všech ekonomických zpráv v domácí televizi je negativních — a to neodpovídá faktům.

Účastníci mnichovského summitu se v těchto principech shodli, i když jejich názory na vlastní domácí potřeby se v některých ohledech různily. Tak hlavní německou starostí bylo omezit inflaci a nesnižovat vlastní úrokové sazby, jak by si přály Spojené státy, které samy snížily svou úrokovou sazbu na nejnižší hladinu od vlády Johna Fitzgeralda Kennedyho začátkem šedesátých let. Doufají tím zvýšit zájem o půjčky na investice a tím omezit nezaměstnanost, která je hlavní starostí George Bushe v předvolební kampani.

Podle Dietera Vogela se stanoviska v uruguajském kole GATTU sblížila a Východ by mohl získat ještě letos přístup na západní trhy a s pomocí valut pak splácet dluhy a stabilizovat své měny. Pro britskou vládu je úspěch uruguajského kola prioritou číslo jedna — a Británie se stala právě předsedou Evropského společenství.

Bývalý disident útočí na komunisty

Winnipeg Free Press — AP

Moskva — Bývalý disident Vladim Bukovsky, který strávil 10 let v sovětských věznicích a v psychiatrických nemocnicích, se vrátil z exilu z Anglie, aby mohl svědčit při soudním přelíčení proti komunistické straně.

Často velice hluchá soudní místnost ztichla, když tento 50—letý autor začal vyprávět v hrozných podrobnostech jeho opakované zatýkání za organizování demonstrací a čtení disidentských básní v letech šedesátých a sedmdesátých.

Ponejvíce bylo jeho svědectví mířeno proti tvrzení, že 19 milionů členů strany nic nevědělo o útisku disidentů.

“Chcete mi říci, že průměrný sovětský občan byl nějakým idiotem? Samozřejmě, že všemu rozuměli,” řekl Bukovsky advokátovi, který obhajuje stranu, v rozpáleném křivém výslechu.

Soudní jednání v ruském Ústavním soudu rozhodne, zda zákaz komunistické strany prezidentem Jelcinem je legální, nebo ne.

Soudní přelíčení začalo 7. července a očekává se, že bude trvat delší dobu, jelikož budou voláni dodateční svědci, včetně bývalého sovětského prezidenta Gorbačova, který se vyjádřil, že se nechce svědectví

zúčastnit.

Bukovsky byl v zemi neznámějším aktivistou pro lidská práva a vedl kampaň proti používání psychiatrie pro politické účely, což se dělo až do pozdních let osmdesátých.

Byl dvakrát nuceně poslán do psychiatrické nemocnice v letech 1960 za kopírování zakázané literatury a za organizování demonstrací na moskevském náměstí Puškina.

Taktéž ztrávil 3 roky v pracovních táborech v pozdějších letech šedesátých. Potom byl odsouzen v r. 1971 k sedmi letům vězení a k pěti

“Využijte nejnižší úrokové sazby za celé desetiletí!”...říká CHARLES DURJAK, obchodník nemovitostmi.

Při tak nízkých úrocích je nejlepší příležitost a doba PRODAT a KOUPIŤ si dům, nebo koupit majetek na investici.

Pan Durjak, narozený v Československu, je dlouholetý resident oblasti Cicero/Berwyn a je dobře vyučen v tomto oboru. Je k Vaším službám kdykoliv.

Mluví plynule česky a slovensky, a zná potřeby svých československých krajanů “z první ruky”. Použijte služeb jednoho ze svých, máte-li v plánu koupit, prodat nebo investovat v realitách. Cokoliv byste potřebovali v oboru nemovitostí, neváhejte, zavolejte mě. Můžete mě volat v kanceláři CENTURY 21 HALLMARK. LTD. (708)484-6000 nebo (708) 442-8100.

Myšlenka amerického prezidenta, aby se klub G-7 rozšířil o Rusko na G-8, byla po námitkách ostatních členů, především Německa a Japonska, potichu pohřbena. Když se George Bush setkal s Helmutem Kohlem na pracovní snídani, ani se — podle Reuterovy agentury — o ní nezmiňoval. Dieter Vogel později řekl: “Nepochybuji, že Rusko bude schopno jednoho dne pracovat v G-8. Nemožu říci, jak dlouho to potrvá, ale ještě nějaký čas nám zůstane G-7 a půl.” Jelcinův předčasný příjezd do Mnichova měl pravděpodobně zvýšit tlak, aby Rusko dostalo místo v řadě nejbohatších průmyslových zemí. O první miliardě, poskytnuté mu Mezinárodním měnovým fondem, se také hovořilo. V prohlášení německého ministra zahraničí Klause Kinkelera se mluvilo o dalším: o nepřipustnosti vojenské přítomnosti na území jiného státu bez jeho souhlasu, jak je tomu stále ještě v pobaltských republikách; o pokračujících bojích v Náhorním Karabachu s důrazem na to, že státy skupiny G-7 rozhodně neuznají změny v územním statu quo, vynucené násilím; o osetinském konfliktu a bojích mezi Moldávií a dněsterskými Slovaní. Všechny tyto a další konflikty odporují zásadě, že konfrontaci je nyní třeba nahradit spoluprací. Také země střední a východní Evropy, konstatovalo prohlášení německého ministra zahraničí, se mohou nyní chopit příležitostí, které nemají obdoby. Stojí však také před enormními problémy a úkoly. A prohlášení dodává: “Budeme je podporovat na jejich cestě k dosažení demokratických společností a politických a hospodářských reforem.”

Zásilka potravin pro hladovějící lid Somálska se skládá v přístavu v Mogadishu. Odhaduje se, že až 1.5 milionu lidí by mohlo zemřít hladem.

letům vnitřního exilu za sbírání dokumentů o sovětské psychiatrii.

Toto soudní přelíčení povstalo z petice pro—komunistických členů

ruského parlamentu, kteří tvrdí, že Jelcin překračuje svou ústavní autoritu, když zakázal stranu po nezdařeném puči v srpnu 1991.

BE A GOOD NEIGHBOR

Volunteer.

American Heart Association

Nové slová, či už novotvary, alebo dosiaľ nepoužívané zloženiny môžu byť alespoň také charakteristické pre určité obdobie ako pesničky, ktoré sa spievajú, či vtípy, ktoré práve kolujú. Dnes je takýmto módnym, trendovým slovom "zviditeľnenie", či "zviditeľňovanie" a to predovšetkým v spojení s Slovenskom, s jeho postavením, stupňom známosti a hodnotením vo svete.

V inej slovnej podobe sa tento zámer Slovensko "zviditeľniť" teraz zrejme dostane aj do nového vládneho programu. Podľa správy z mimoriadneho zasadania slovenskej vlády, ktorá o ňom rokovala je "jednou z hlavných zahranično-politických úloh slovenskej vlády zabezpečiť šírenie objektívnych informácií o vývoji na Slovensku."

S doterajším spravodajstvom väčšiny svetovej tlače a oznamovacích prostriedkov totiž panuje práve v politických stranách, ktoré si vo voľbách získali mandáty veľkej časti slovenských voličov, notorická nespokojnosť. Sprvu, v posledných dvoch rokoch sa zväčša predpokladalo, že kritické ohlasy na rôzne proslovenskoštátovské či protihavlovské prejavy v Bratislave či v iných slovenských mestách sa do západoeurópskych novín dostali hlavne či výlučne preto, že ich korešpondenti sú akreditovaní v Prahe, kde ich na tieto udalosti zo zlomyselnosti a zaujatosti upozornili. Sami pritom vraj títo novinári na Slovensko ani len nepáchli.

Toto tvrdenie už dnes sotva obstoja, veď povedzme aj slovenskí diváci viedenskej televízie sa už mohli neraz na vlastné oči presvedčiť o prítomnosti jej reportérov na bratislavských uliciach, keď chýry o povolebných tlačových konferenciách s pripustenými, alebo vytriedenými zahraničnými dopisovateľmi sa tiež už dostali na verejnosť. Aj tak, pri fyzickej prítomnosti reportérov a komentátorov ešte nevládne spokojnosť a zdá sa, že ani tak rýchle nezavládne. Nie je totiž také jednoduché usmerniť a "zjednotiť" postoje takých protichodných názorových a záujmových skupín, aké predstavujú práve novinári a to ešte na platforme výlučne pozitívno—pochvalnej, ktorá by asi najlepšie spĺňala predstavu onej požadovanej "objektívnosti". To sa predsa nikdy nepodarilo ani na slovo vzatým odborníkom na šírenie vlastného postoja a slávy z rôznych totalitárnych agitpropov, či úradov propagandy, ktorí pritom mali k dispozícii aj iné metódy na disciplinovanie cudzích spravodajcov: od jednoduchej cenzúry odosielaných správ po odmietanie vstupného víza a vykazovanie z krajiny. Isteže návrat k takýmto jednoduchým, aj keď zdanlivo, či dočasne účinným metódam dnes už nie je len tak ľahko možný a nik s nimi preto azda ani vážne neráta.

A tak neostáva nič iného ako rátať s tým, že ani pri najlepšom, najkvalitnejšom "zabezpečovaní šírenia objektívnych informácií", aké plánuje vládny program, sa asi nepodarí vylúčiť zahraničné ohlasy, ktoré nevynejú práve lichotivo. A to ani pri starostlivom zachovaní objektivity a korektnosti. V tóne i v interpretácii faktov. Len malý príklad. Vplyvný západonemecký denník Sueddeutsche Zeitung uverejnil pred nedávnom obsiahlu reportáž zo Slovenska, z krajiny ktorá — ako sa vraví v titule sa musí rozhodnúť. Autor Michael Frank zrejme precestoval Slovensko od Bratislavy po Košice, zastavil sa v Banskej Bystrici, vo Zvolene i vo Východnej a hovorí o svojich zážitkoch, stretnutiach a získaných informáciách pokojne, vyvážene, trpezlivo — bez hnevu či zaujatosti, ako by si to lepšie ani nik nemohol priať.

Aj tak, či práve tak, vzniká obraz plný protirečení, ktorý sa začína popisom a fotografiou — stavbou mostu zmračenej starej Bratislavy, pokračuje popisom stretnutí s ľuďmi, bolestne zasiahnutými dôsledkami prudkej ekonomickej premeny, a zdôrazňuje aj oprávnenosť slovenskej požiadavky dosiahnuť plnú rovnoprávnosť a vymaniť sa "z tieňa väčšej republiky". Zároveň si však autor napríklad neodpustí pripomenúť, že to boli napokon aj ľudia zo Slovenska, ako Husák a Biľak, títo mocipáni starého systému, ktorí sem nanosili ťažký priemysel, vytvárajúci dnešné problémy.

A napokon by sa nik nemal myliť: ani objektívna, stoprocentne pravdivá informácia nemusí vyznieť v prospech Slovenska. Napríklad keď ide o otázky vývozu zbraní, na ktoré demokratická verejná mienka reaguje veľmi citlivo a negatívne. Na Slovensku môže síce vyvolať určité zadostučinenie, pocit, že "teraz sme im to povedali na rovínu", ak sa do omrzenia a verejne opakuje argument, že Slovensko sa predsa nemusí vzdávať predaja tankov, keďže s nimi obchodujú Francúzi, či Američania. Angličania, ba i Nemci. Aj doma to je nesporne veľmi lacný a demagogický argument, ktorý navyše ešte zväžá veľikáštvom. Neprihliada na mocenské postavenie a tým aj záujmy týchto krajín, na ich technicko finančné možnosti pri napokon nevyhnutnom ďalšom vývoji zbrojného priemyslu — ktorý pre Slovensko dosiaľ zabezpečovala RVHP — ale hlavne zabúda na jedno: ani tieto krajiny nepovoľujú vývoz zbraní hocikam a hocikedy, najmä nie do krízových oblastí. Ak niektorú firmu pristihnú pri zakázanom pašeráctve zbraní, či ich súčasť, alebo len zvláštnych materiálov na ich výrobu, ocitnú sa jej manažéri pred súdom, neraz putujú do väzenia a podniky platia závažné pokuty. O tom sa televízni diváci mohli tiež neraz dozvedieť z viedenského, či západonemeckého spravodajstva.

Vonkoncom teda nevyznieva na väčšiu slávu, ani neposlúži medzinárodnej popularite Slovenska, ak v serióznom západonemeckom deníku ako je Sueddeutsche Zeitung reportér sucho, bez komentára porozpráva, ako mu ktosi vo Zvolene vykričal, že Havel je vskutku "úžasne morálny", ak zastavil export slovenských zbraní a vyslúžil si tým potlesk Francúzov,

Angličanov a Nemcov. Lebo — ako vraví Zvolenčan — "medzitým sami predávajú a dodávajú zbrane, ktoré my už nesmieme vyrábať". Ešte menej je dobrou medzinárodnou vizitkou pre novú slovenskú vládu, ak sa v západných novinách — právom a objektívne — tvrdí, že jej predseda si získal prívržencov v zbrojovkách príslubom, že výrobu zbraní teraz skôr rozšíri než rýchle pribrzdí. Teda ani každá objektívna informácia nemusí vždy objektívne vzbudzovať prívelké sympatie pre "vývoj na Slovensku". Závaži to totiž predovšetkým od smerovania a zamerania tohto vývoja.

Upřímná zpověď vysoce postaveného blba — satirický příspěvek do dnešních smutných časů

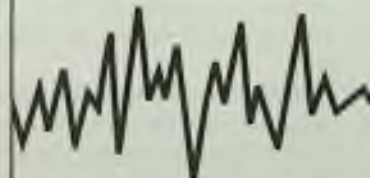
Jára Meců

Za dosažení mé dnešní vysoké státní funkce vděčím mému mladistvému zpitoměni, kdy téměř jako naprostý idiot jsem nadšeně obdivoval vše a každého kdo potíral demokracii a občanská práva mých spoluobčanů. Proto si mne dnes tak váží. Proto při jednání se mnou mnozí občané v nehlubší účtě a pokoře žmolají v rukou své klobouky. Jsou ovšem i takoví, kteří při mých politických kázáních i projevech zkřipou zuby, ale našťastí pro nás je jich jako šafránů. Jejich neštěstím je, že jim slouží paměť a že to jako hlupáci dávají při každé příležitosti najevo. Vůbec je nenapadne, že mohou dopadnout jako ti, které jsem pomáhal tvrdě potírat ve slavném únoru roku 1948! Jistě pochopíte proč říkám slavném, a že jinak nemohu. Slavným, protidemokratickým únorem totiž opravdu začínala má dnešní kariéra! Není ovšem co závidět. Byla to tvrdá cesta. Čím větší byla bída, o co větší byl teror o to víc jsem jako pravý zdravý blb jásal. Při budování koncentračních táborů jsem dokonce psával oslňující verše o nejlepším společenském zřízení na světě. Čím více se lidé třáslí strachem o to víc jsem je přesvědčoval, že žijí v naprosté svobodě a v nejdokonalější demokracii na naší zeměkouli! Každou popravu demokratického opozičníka jsem jako blb s jinými blby a dnes také úctyhodnými osobnostmi, oslavoval vodkou a zpěvem Internacionály. Byla to doba růstu. Ke světlým zlítkům jsme šlapali s bičem v ruce, kolem samá krev a násilí a tak jsem moc rád, že dnes mohu ve své vysoké státní funkci rozhodovat bez biče. Ono ho také ani není moc zapotřebí. Náš, už počtvrté "osvobozený lid" dvaatřicet let vychovávan k naprosté poslušnosti, ví co se sluší a jak se má chovat k naší vládnoucí elitě. To patří, myslím k jednomu z největších vítězství února, že dokázal zbavit občana vlastní vůle! Proto není žádným divem, že i nadále určujeme jak má myslet. A věřte, že mi vůbec nevadí, když svou vlastní budovatelskou minulost nazývám blbstvím. Za ten dnešní vysoký úřad i plat co mi dávají to stojí. Ono je přece daleko lepší když někdo řekne byl to hlupák, mylil se, než kdyby řekl — byl to bezcharakterní darebák, který s plným vědomím po celá léta sloužil zločinu, stál proti svobodě vlastního národa! Proto i já jsem volal ke svým voličům: V mládí jsem se mylil, přátelé! Kdo z vás je neomylný? No a vidíte. Zvolili mě! Jsem v jednom z klíčových postavení k řízení společnosti. A sám k sobě po večerech u krbu spokojeně pravím: Jak je dobře, že jsem po tolik let stál proti demokracii! Vychovával nového socialistického občana! Vždyť v jasotu vítězného listopadu 1989 všichni tito socialističtí občané přešli se mnou do dnešní demokracie! Proto volí i nás — dvaatřicet let pomýlené soudruhy! Náš, kteří po tolik let tak obětavě a s takovým úsilím pracovali na jejich mozkové kůře! Kteří z jejich hlav vyplachovali každý bacil škodící marxismu—leninismu! Bez takových občanů bychom nikdy nemohli Československo rozporcovat! Vše je tedy v naprostém pořádku: Naše strana je v opozici, její straníci ve vládních úřadech a bývalí socialističtí občané "budují demokracii".

Tak jsme je vytrénovali — od deseti k pěti!

Československo, srpen 1992

IGNORE CHEST PAIN AND IT'LL GO AWAY.

If you have chest pain, get medical help immediately. Otherwise, when the pain stops, your life could too. To learn more, contact your nearest American Heart Association.

You can help prevent heart disease and stroke. We can tell you how.

American Heart Association

This space provided as a public service • 1992, American Heart Association